

PREPIH

18 OD JAVNOSTI ODVIŠEN ČASOPIS

92 13. NOVEMBER 1992, CENA 80 SIT

VOLILNO KOLO SE ŽE VRTI

BOLNEGA ZDRAVSTVA TOŽBA ...

CE 91

- Dokler sem bil zdrav, sem vsem pomagal.
Zdaj, ko me jemlje vrag, me še pes ne povoha!

POZDRAVLJENA, KOROŠKA, kjerkoli si že!

RECESIJA V KULTURI

Dogajanja na kulturnem področju za Koroško območje me iz dneva v dan bolj prepričujejo, ka so kulturne dejavnosti v zalivu umirjanja, stagnacije, v nekaterih predelih pa dobesedno na mrtvi točki. Dejstvo namreč je, da je kultura prepuščena stihiji, entuziazmu posameznikov, le nekaterim institucijam (knjižnice, muzeji, galerije), vse drugo pa je v odvisnosti od raznih odborov za kulturo, ki skoraj nikoli v tekočem letu ne obravnavajo sprotnih kulturnih interesov in še manj vnašajo v našo vsakdanjost kakšne nove spodbude ali celo finančne perspektive za posamezne aktivnosti. Prav zabavno in za marsikoga neprijetno bi bilo, če bi se ukvarjal s statistiko za posamezna kulturna področja, saj bi v nekaterih občinskih središčih Koroške prišli do poraznih podatkov, da v večini teh središč ni gledaliških abonmajev, koncertnih abonmajev, filmskih abonmajev in tako dalje.

Poleg omenjenega primanjkljaja moramo postati zaskrbljeni tudi z vse manjšim številom poletnih, jesenskih in drugih festivalov, ki so na Koroškem bili v sedemdesetih in osemdesetih letih dobro utečeni, med ljudmi dobro sprejeti, s svojo kulturno vlogo pa so vzgojili nekaj generacij ljudi za konzumiranje tistih osnovnih in nujnih kulturnih vrednot, ki gredo najmlajšim, srednješolcem, pa tudi starejšim občanom od Starega trga pri Slovenj Gradcu do Črne na Koroškem in Pernic nad Muto. Prav nenavadno pa je, da se v obeh republiških središčih z nezmanjšanim kulturnim zagonom odvijajo kulturno umetniški spektakli dramskega, opernega, knjižnega in arhitekturnega značaja. Ti spektakli so podvrženi fantastičnim številkam v denarju, nad katerimi ni praktične kontrole in se steka preko davkoplačevalcev do republiškega proračuna, iz tega proračuna pa do privilegiranih kulturnih institucij, ki za periferijo oziroma oddaljena območja nimajo kaj prida posluha. Ob takšnem razmišljanju bi bilo krivično prezreti, da pa vendarle še vedno deluje republiška Zveza kulturnih organizacij, ki poskuša sodelovati z občinskimi zvezami in s tem kolikor toliko držati kontinuiteto iz preteklosti za prihodnost. Še največ

sodelovanja na tej relaciji se odvija v literarnem, lutkovnem in glasbenem področju, spregledati pa ne gre tudi različnih seminarjev in strokovnega usposabljanja kulturnih delavcev.

Koroški je kljub vsemu uspelo konstituirati nekaj državnih instalacij, ki imajo kar precejšen vpliv na kulturni utrip, še zlasti v mestu Slovenj Gradec (likovna in muzejska dejavnost). Pa tudi te ustanove se nenehno ukvarjajo s finančnimi težavami, ker želijo biti nekaj več kot pa le pol zaprte ustanove konvencionalnega tipa. Vsaka prireditev, ki se organizira v Slovenj Gradcu, praktično pritegne tudi večje število obiskovalcev iz sosednjih občin. Nekaj podobnega se dogaja, ko gre za Koroško osrednjo knjižnico dr. Franceta Sušnika, to pa je tudi vse! In mislim, da recesija v kulturi upravlja svoje.

TRŽENJE V KULTURI

Za koroško območje bom v eni od naslednjih številčk Prepiha objavil obsežnejše podatke o trženju v kulturi. Ugotavljam namreč, da je recesijski proces tudi v tej sferi uničujoče prisoten in se v zadnjih dveh letih samo še pogloblja. Še posebej to občutimo vsi zasebniki, ki se ukvarjamo z založniško ali galerijsko dejavnostjo, pa tudi vsi ostali, ki so zaradi mačehovskega odnosa države oziroma občinskih proračunov primorani ubirati nenavadne poti za dobrobit in dvig kulturne ravni občanov in zadovoljevanje potreb po kulturnih vrednotah. Marsikdo bi pomislil, da v kulturni sferi ni možno poslovati na tržni način, saj vsi povprek ugotavljajo, da se "kulturi slabo piše". Pa vendar ni tako. Umetniški ustvarjalci so v slovenskem prostoru izjemno ustvarjalni, pa naj gre za likovnike, gledališnike, glasbenike in podobne, ki svojo produkcijo plasirajo na najrazličnejše načine, uradne, poluradne ali tudi neuradne. To je tema, ki bo aktualizirala celovitost udeležencev v trženju, kot sem že omenil, umetnikov po eni strani, kupcev, gospodarstvenikov, posrednikov in managerjev po drugi strani. Mislim, da bo tematika zanimiva za Korošce, kjerkoli ste že!

Niko R. Kolar

IZ VSEBINE

**Kdo kuje dobiček
iz dela na črno**

str. 4

**V Železarni
gre zares**

str. 5

**Naš Intervju:
Tomo Levovnik**

str. 6 - 7

**Zaradi zamere ne
prodajajo Prepiha**

str. 8 - 9

**Nova knjiga:
PESMI
Blaža Prapotnika**

str. 22 23

Na naslovni strani:

Kolesa - asociacija na volitve

Foto: Albin Kac

Ali kupuje država socialni mir?

DELO NA ČRNO - POSEL NAD POSLI

Ocene o tem, koliko iskalcev zaposlitve, prijavljenih na zavodih za zaposlovanje, v resnici ne dela, so dokaj različne. Podpredsednik republiške vlade Herman Rigelnik pravi, da jih je samo 30.000, ministrica za delo Jožica Puhar pa, da jih je 60.000. Od skupno 100 in nekaj tisoč, kolikor že imamo uradno brezposelnih, so to velike številke, navidezen mir pa gotovo posledica dejstva, da se ljudje "znajdejo". Delajo na črno!

Število brezposelnih v mladi državi Sloveniji nezadržno narašča. Barantanje med oblastjo in delavci o socialnem paktu se vleče kot jara kača, ravnotežje med socialno varnostjo in socialnimi nemiri pa niha nad nevarnim robom prepada. Toda ljudje politiki že nekaj časa ne zaupajo prav preveč, tudi ne tisti, sindikalni. Brigajo se zase.

"Na terenu se dogajajo čudne reči", pravijo na zavodih za zaposlovanje po koroških občinah. Poleg nezaposlenih, ki prihajajo na zavod iz družbenih podjetij, je vse več tudi zasebnikov, ki zapirajo svoje obrti ali odpuščajo zaposlene. Brez sramu potem vlečejo nadomestila za brezposelnost in hkrati delajo naprej, v novoustanovljenem podjetju, ali pa kar tako. V novoustanovljenem podjetju so pripravljene zahtevati celo denar za novoustanovljeno delovno mesto. Ali pa zaposlijo obrtniki delavce brez delovnega razmerja, med njimi celo mladoletnike, upokojujence...

Mnogim na trgu delovne sile (krut, toda realen izraz, ki ga prinaša čas) je tudi takšna zaposlitev edina možnost za spodobno preživetje. "Delodajalci" se pri takšnem zaposlovanju na črno poslužujejo predvsem stiske ljudi, njihovega brezizhodnega položaja in objektivno gledano, žal, tudi njihovega neznanja, ali - bolje povedano - nevedenja, kaj s svojim položajem brezposelnosti početi. Ne zavedajo se posledic, ki jih s sabo nosi tako delo... Bo kdo te ljudi zaščitil pred izkoriščanjem? Svobodni sindikat je

sicer o tem spregovoril in z območne organizacije so na problem opozorili tudi vlado in parlament. Žal, moram verjeti, da je za taka odprta pisma še vedno priljubljen šport košarka, kajti tudi pristojni organi, ki naj bi varovali zakonitost pri zaposlovanju, so za povsem konkretna opozorila gluhi. Nedorečena zakonodaja je večer izgovor, in če postaviš v (še en) krog vse, ki bi morali pri stvari kaj imeti, boš spet doživel značilno

republiškem inšpektoratu sicer opažajo, da je tega vse več in iščejo vzroke za to v nizkih nadomestilih za brezposelnost in pomembno manjših stroških, ki jih imajo delodajalci s tako zaposlenimi delavci. Že to, da so našli vzroke, seveda pomeni, da zdravilo za protizakonito početje je, je pa vse bolj očitno, da je odločitev za začetek zdravljenja v rokah vladne politike. Ta si privoščijo takozvane interne pred-

nega miru in hkrati ohranja navidezen mir, in bodimo realni, vsaj minimalen standard prebivalstva. Krivice, ki se jih nekateri delavci na črno začnejo zavedati praviloma šele, ko ugotovijo, da so bili izigrani v najosnovnejših pravicah, ki jim grede, če so zaposleni po črki zakona, pa se rešujejo po sodiščih in ostajajo stvar posameznikov. **Šele, ko se kdo na delovnem mestu poškoduje in resno zboli, namreč pride na dan vsa mizerija nezaposlenosti in stisk,** ki iz nje izhajajo. Da o delovni dobi, ki seveda ne teče, niti ne govorimo.

Če se postavimo na stališče delodajalcev, je seveda zadeva obrnjena na glavo. Gre za stroške poslovanja in vrabci že čivkajo, da je vsak zaposleni predvsem za novopečene podjetnike in obrtnike zlasti strošek. V glavnem in na bilančnih papirjih se prispevki, ki jih je treba za vsakega zaposlenega poleg plače šteti za dohodek, že psihološko spreminjajo v breme in ni združljiv z "izvirno" željo po hitrem dobičku. Ta je žal vedno v ospredju naših ljudi, kadar se odločijo za to, da bodo postali "kapitalisti". V tem tudi lahko iščemo vzroke, da s številom novih podjetij in obrti ne raste hkrati tudi število novih delovnih mest. Seveda takih z rednim delovnim razmerjem.

Izigravanje vzpodbude, ki jo je država želela plačati za nova delovna mesta, ko je za vsako dajala nekaj denarja, pa kaže na neodločnost politike vlade, da naredi na področju zaposlovanja

Iz odprtega pisma Svobodnih sindikatov Koroške

"...Javna tajna je, da obstojajo zasebna podjetja, ki ustvarjajo brez slehernega zaposlenega velike promete in to velja tudi za področje obrti. Znaní so primeri, ko so zasebni delodajalci in delavci, ki pri njih delajo, prijavljeni na Zavodu za zaposlovanje, čeprav redno ali celo več delajo, kot je z zakonom dovoljeno. Zasebni delodajalci zaposlujejo na črno celo do 10 delavcev, od mladoletnikov do upokojujencev. Urejenih pogodb, sklenjenih med delavci in zasebnimi delodajalci je malo, povečujejo se zaposlitve za določen čas, čeprav zato niso dani pogoji, veliko je honorarnega dela, ki je mnogokrat v večjem obsegu, kot je dogovorjeno s pogodbo ter dovoljeno z zakonom in preveč je dela na črno, ki ga opravljajo celo ljudje, ki so bili upokojeni kot invalidi prve kategorije..."

kazanje s prstom naokoli. Ali niso pristojni ali pa se ne marajo mešati v pristojnosti.

Dela na črno delovnopravna zakonodaja niti ne pozna, nedovoljeno delo pa je zanjo tisto, za katero ni sklenjena pogodba o zaposlitvi, ali pogodba o delu kadar zakon to dovoljuje. Na

pise, ki bodo inšpektorjem dali natančna navodila, kako ravnati v primerih, ko gre za kršitve zakonov. Toda zaenkrat jih še ni.

Zakaj? Že dejstvo, da vsaj polovica nezaposlenih ne pritiska na višja nadomestila, ker zasluži dovolj "po strani", je razlog, da se ohranja delček krhkega social-

red. Na Ministrstvu za malo gospodarstvo sicer želijo spraviti skozi skupščino nove olajšave, že zdaj pa je jasno, da brez usklajenega dela z ministrstvom za delo uspeha ne more biti. Zakaj? Preprosto zato, der dosedanja praksa kaže na **neučinkovitost inšpekcij**, ki bi morale zagotavljati funkcioniranje pravne države, zaradi blage kaznovalne politike pri izigravanju zakonov in predpisov, gledano obče človeško ali sociološko pa smo z ravni morale zdrknili dokaj nizko. Tako primarnega primera izkoriščanja ljudi in njihovih stisk kot je zaposlovanje na črno, je namreč v Evropi, kamor si tako želimo, zelo malo. Tam celo gospodarske zbornice obvladajo kodeks poslovne morale in znane so črne liste konkretnih menedžerjev, ki so tja prišli tudi zaradi takih zadev, kot je nespoštovanje zakonodaje delovnih razmerij.

V našem konkretnem prostoru o **nelojalni konkurenci**, ki nastaja zaradi dela na črno, še ni bilo govora. Cela vrsta naših direktorjev še vedno vidi edino možnost zmanjševanja stroškov v odpuščanju delavcev in ob javnih izjavah o pomanjkanju dela v svojem podjetju sploh ne zardijo. Gre sicer za proces, ki pomeni nov dotok delovne sile na trgu, toda nesporno je, da zaposlovanje proizvodnih zmogljivosti ni stvar delavcev, temveč menedžerjev.

Gotovo ni stranke, ki nastopa na naši politični sceni, ki ne bi zagovarjala takozvane **socialne države**. Ta je evropski standard civilizacije, ki ga obljublja vsa prihodnost. Veliko vprašanje je, koliko si upajo napovedovati o višini tega standarda. Še večje pa, ali imajo v tem času, ko so njihove kampanje odvisne ne samo od številčnosti stranke, temveč tudi od bogastva simpatizerjev, še moč, pa čeprav na nižji ravni, tako socialno državo tudi spraviti k življenju. Ali mižanje na eno oko, ki si ga je država privoščila pri delu na črno, še ne pomeni, da bo mižala vsaj na eno oko tudi nova vladajoča garnitura. Ali morda volilci tudi ne vidijo na eno oko?

Govorimo seveda o **posledicah dela na črno**. Te so večplastne. Prva zadeva samo državo, ki se obriše pod nosom za davke, ki bi jih morali plačati delodajalci in davke zaposlenih. Mirne duše zdaj razporedi svoje stroške na tiste, ki so to pripravili plačati oziroma bolj grobo rečeno, ki so poštene. Sicer pa, kdo pa nas vpraša, ali nam lahko pobere od plače, kar je cesarjevega? Večini to naredi kak računalnik. Državna davčna uprava mehi, da ni njeno delo odkrivati, kako gre denar mimo njene blagajne, SDK ugotavlja zakonitost poslovanja v skladu z zakoni in predpisi in česar ni (uradno seveda dela na črno ni) pač ne more ugotavljati, inšpekcije pravijo, da so njihove pristojnosti omejene, Zavod za zaposlovanje lahko sicer nadomestilo komu tudi vzame, ker dela na črno, lahko tudi ukrepa, če izve, da kdo zaposluje na črno, toda preko inšpekcije, za policijo še nisem slišal, da bi ugotavljala, kaj je s to vrsto gospodarskega kriminala... in krog se tu počasi zaključuje. **Utaja davkov ostaja bavnjav, ki se ga še nihče prav ne boji**. Zato se ti davki veselo vozijo po cestah, spremenjeni v limuzine, džipe ameriške proizvodnje in podobne sanje poštenih davkoplačevalcev.

Delo na črno ima seveda konkretna imena in priimke, za njimi stoji na eni strani beda, na drugi nepoštenost. Žal je to zadnje tako abstrakten pojem, da ga mnogi kar abstrahirajo (odmislijo). Prepričan se lahko loti tudi tega, lahko se tega lotijo tudi njegovi bralci, ki jim dvigne pritisk plačilni listek na davčni strani, ali pa jim dvigne pritisk sosed, ki se vozi z novim audijem, ki si ga je zaslužil mirno, medtem, ko je brez sramu hodil še na Zavod za zaposlovanje po tistih deset tisočakov nadomestila. Vam dvignejo pritisk morda kolone, ki se valijo vsako jutro v Avstrijo, popoldne pa uživajo doma, kar je od socialne države še ostalo? Se vam zdi, da se vas to ne tiče? Motite se! Socialni del jim plačujete vi, sami!

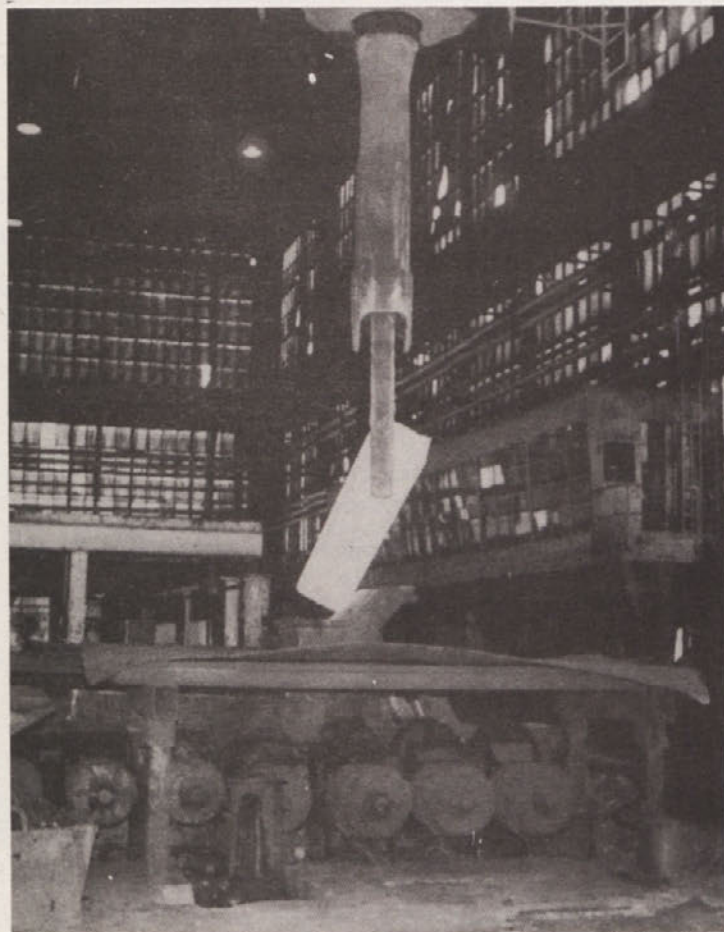
Edi Prošt

ŽELEZARNA - TOKRAT ZARES?

Potem, ko je razpis za prodajo slovenskih železarn v Evropo propadel, je prišlo na vrsto soočanje z dejstvi. Ostaja nam, skupaj z dolgovi, pomanjkanje denarja za proizvodnjo, pomanjkanje trgov, delavci. Vlada, ki dve leti ni naredila skoraj nič za pravo preoblikovanje (vsa čast ministrici Puharjevi, ki je dala denar za mehko varianto zmanjševanja števila delavcev), se je morala odločiti za sanacijo, še prej pa jo dati na svitlo gospodom poslancem. Ti so posredno preko političnih prvakov že povedali, da se problema zavedajo, nekateri so kar na kratko problem (za govorniškim pultom predvolilne kampanje) že tudi rešili.

Da vse le ni tako lahko rešljivo, so žal pokazala že prva železarniška ogrevanja v parlamentu. Najbolj glasni in odmevni so bili tisti poslanci, ki so podvomili v možnost rešitve, ki jih je vlada ponudila in očitno je, da bo že prvi korak od začetka sanacije dokaj težak.

Kaj bo z ravensko železarno? Jasno je, da bi morebitna likvidacija

pomenila katastrofo za celo regijo in samo upam lahko, da se bodo NAŠI POSLANCI, tokrat za regijo, metali vsaj na zobe. Da je prostora vsaj za optimizem, pa je tudi jasno, saj v železarni so tudi taki programi, ki so sposobni preživeti. Gotovo je le eno, železarna nikoli več ne bo takšna, kot je bila. In še nekaj je pomembno pri tem spoznati: zdaj, ko je vzela resno sanacijo tudi država, je konec tudi koroške trme za vsako ceno. Odločitve je prevzel v roke lastnik in znal bi biti pametno, da bi bili za vsak ključen problem pripravljeni. Da je pameti v tej naši železarni dovolj, so nam vendar povedali, kadar je kdo utegnil.

Ko bo Preprih s tem zapisom zunaj, bo najbrž v skupščini že odločeno, ali bo država sanacijo plačala ali ne. V vsakem primeru bodo žrtve velike in varianta sanacije gotovo ni tako mehka, kot so jo že pred kratkim načrtovali v ravenski "beli hiši". Že prve ocene govorijo o 1500 delavcih, ki bodo morali na Zavod za zaposlovanje v osmih mesecih.. Glede na nadaljni razvoj dogodkov pa lahko samo upamo, da bodo njihova podjetja za nekdanji skupnim plotom zmogla dovolj energije za razvoj in ne samo životarjenje.

-ep

Tomo Levovnik, eden od čelnikov Športne zveze Slovenije

Tomo Levovnik je pravi Slovenjgradčan, ki se izdaja za čistega Korošca. Trdno koroško zavest si je pridobil v svojih gimnazijskih časih. Precej časa pred tem se je zapisal športu. Slovenska športna javnost ga pozna kot nekdanjega rokometša Slovenj Gradca in smučarja ravenskega Fužinarja, nedvomno pa je našemu športu največ prispeval (in še prispeva) kot funkcionar. Njegovo delovno mesto je v strokovnem svetu za vrhunski šport pri Športni zvezi Slovenije, med novinarji ne velja samo za hvaležnega sogovornika po službeni plati, ampak je cenjen kot človek. Sam je z udeležbo na številnih največjih športnih prireditvah videl veliko sveta, pa vendar ob ponedeljkih v časopisu najprej poišče rezultat slovenjgraških rokometšev.

- **Gospod Levovnik, kdaj ste se srečali s športom in se mu zapisali?**

Športu sem zapisan že od malega. Svojo rešitev, če se lahko tako izrazim, sem videl v športu in po tej logiki sem se začel z njim tudi ukvarjati. Igral sem rokolet v Slovenj Gradcu, smučal za Fužinar in po končani gimnaziji odšel študirat na današnjo Fakulteto za šport v Ljubljano.

- **Ste bili zadovoljni s svojo športno kariero?**

Vsak športnik si pač želi, da bi bil svetovni prvak. Jaz to nisem bil...

- **Oprostite, torej niste zagovornik teze, da je za športnika najpomembnejše sodelovati na olimpijskih igrah?**

Ne... ne. Sam sem praktično rasel s slovenjgraškim rokometom v tistih najboljših časih. Kasneje, ko sem sam pričel igrati in smučati, smo bili v klubu prava klapa in iz tega so prišli rezultati. Seveda je bilo vse skupaj odvisno od sreče, potenciala in še česa. Sicer pa sem še danes kljub skomercializiranosti športa zagovornik volonterstva v njem. To se še posebej pozna v manjših sredinah, kot je Koroška. Ta je bila vedno odmaknjena od centra tudi v športu in zato se je bilo zmeraj težko prebiti na vrh. Šele Pušnikova in Kunc sta v naši smučarji nekako prebila ta zid. Na primer Oto Pustoslemšek je bil nedvomno največji talent takratnega jugoslovanskega smučanja in tudi sploh je bil velik potencial. Toda nikoli se ni uspel povzpeti prav na vrh, ker pač ni imel zadosti močnega zaledja, da bi ga potisnilo naprej. Njegova zgornja meja je bila, da je sodeloval na olimpijskih igrah.

- **Tu je seveda odločilna vloga gospodarstva oziroma denarja.**

Ravenski šport je imel izredno podporo s strani železarne, danes pa je

Tomo Levovnik

ni več deležen in še pred kratkim je grozilo, da bo šport na Ravnah povsem propadel.

Na Ravnah sem v bistvu prvič videl in doživel neko športno kulturo. Ljudje so hodili na Ivarčko jezero in Smučarsko kočo, denar in vrhunski šport nista bila toliko pomembna. Športni park na Ravnah je bil med prvimi v Jugoslaviji in malo je manjkalo do res idealnih vrhunskih pogojev. Že takrat se je na Koroškem v športnem pogledu razmišljalo evropsko, kot bi rekli danes. Danes v ozadju ni močne industrije. Koroška je v tem primeru močno hendikepirana. Zrcalna slika teh težav so seveda rezultati, ki so znatno slabši.

Drugi problem pa je znana koroška miselnost in trma. Vsak kraj: Črna, Mežica, Prevalje, Ravne in tako naprej želi imeti svoj močan klub. To nikakor ne gre, saj je potrebna selekcija najboljših in v tem primeru portoroški sklepi še zdaleč niso pomenili katastrofo za naš šport. Katastrofa je bila v zgledevanju po vzhodnonemškem modelu. Ampak za Koroško je jasno, da na dvajsetih kilometrih ne moreš imeti treh dobrih moštev. To je pri nas vedno manjkalo. Druga zgodba je smučanje. Ustvaril se je center na Ravnah in rezultati so tu. Smučarja je posebna po tem, da je organizacijsko veliko bolj zahtevna od večine športov. Tako se je nujno naredila selekcija, ostali so najboljši, s katerimi se je povsem resno delalo. Toda saj za vse Slovence velja, da imajo radi svoj plot in svojo hišo. Ampak en mali Slovenj Gradec ne more narediti pametnega koraka navzven, če hoče vse narediti sam s svojimi silami. Dejstvo je, da je bil šport na Ravnah svoj čas blazno dobro razvit. Vsi so imeli na voljo širok spekter športnih dejavnosti in v takšnem okolju pade motivacija za vrhunske rezultate. Ko so se vsi ukvarjali s športom, ni bilo neke potrebe po samopotrjevanju. Ampak mislim, da so Ravne še danes ena športno najbolj razvitih občin pri nas. Na primer lep dokaz je letošnje državno prvenstvo v tenisu. Tenis nima na Ravnah praktično nobene tradicije, toda kljub temu se je našel človek, ki je to speljal. To mi je res všeč.

- **Katere so bile glavne naloge Športne zveze Slovenije od osamosvojitve dalje?**

Skupaj z državo smo dobili tudi svoj Olimpijski komite, katerega je ŠZS v celoti servisirala. Mi smo že avgusta lani, torej takoj po osamosvojitvi, pričeli s popisom vseh zvez, klubov, igralcev v Sloveniji in jih registrirali v okviru nove države. Tako smo imeli že takrat vse

BREZ POLITIKE NI ŠPORTA

pripravljeno za udeležbo na olimpijskih igrah, čeprav smo šele 17. januarja izvedeli, da bomo lahko šli na zimske olimpijske igre. V tem letu pa smo le bolj praznovali osamosvojitve. Pravzaprav še danes nismo povsem dojeli, kaj to pomeni za naš šport. Zadalji smo si cel kup nalog, pripravili številne materiale, toda malo kaj je bilo realiziranega. Tako še vedno nimamo zakona o športu, ne nacionalnega športnega programa, prav tako še ni sprejetih nekaj drugih zakonskih zadev. Borimo se pri zakonu o igrah na srečo, pri zakonu o zdravstvu je šport zelo zapostavljen. Po drugi strani pa se menjajo ministri in tako tudi ne more biti neke kontinuitete v delu.

■ Mar politika kroji slovenski šport?

Moram biti pošten in povedati, da politika niti v najmanjši meri ni vplivala na šport niti se ni imela kaj vmešavati. Kljub temu smo veliko sodelovali, ampak bolj po tej plati, da smo mi hodili njih prosit za pomoč. Sicer je za mene lažna dilema, da šport ni politika. Brez politike tudi ni športa. Če kdo daje denar športu, potem je to politika. Ali ga daje skozi sistem javnih financ ali skozi koncesije, različne zakone itd. Naša zbežanost in nedojemanje se vidi tudi po tem, da smo pri strokovnem svetu že lani septembra zahtevali sredstva za udeležbo na olimpijskih igrah, vendar to ni prišlo v sistem. Potem smo s posebnimi prošnjami od vlade izprosili 50 odstotkov potrebne denarja, ostala sredstva pa smo zagotovili s poolom Olimpijskega komiteja Slovenije. Danes cela vrsta zvez posameznih panog ni pripravljena stopiti v mednarodni program. Enostavno ni izkušenj in ljudi, ki bi že od prej imeli trajne stike s tujimi federacijami. Po mojem mnenju bo trajalo še kakšno leto ali celo več, da bodo naši ljudje prišli do pravih in takojšnjih informacij na tem področju. Zadnji problem pa je seveda denar in ravno zaradi pomanjkanja ne more priti do kakšnih večjih akcij.

■ Govorili ste o servisiranju OKS s strani ŠZS. Kakšen bo odnos med tema dvema organizacijama v bodoče?

Ta dilema je precej huda. Obstajata dve opciji. Po prvi naj bi bila v Sloveniji ena športna organizacija, ki bi bila pod okriljem Olimpijskega komiteja, po drugi pa naj bi bili ŠZS in OKS dve nevladni organizaciji. Ob teh dveh je seveda še ministrstvo, zavod za šolstvo in šport in inštitut pri Fakulteti za šport. S Tonetom Vogrincem se zavzemava za eno or-

ganizacijo, ki bi opravljala vse naloge, seveda razdeljeno na posamezne sektorje. Obstaja namreč vrsta nalog, za katere ni logično, da bi jih opravljal OK. Olimpijski komiteji so se doslej ukvarjali samo z igrami, z imenovanjem udeležencev in to je bilo tudi vse. Imajo torej čisto predstavniško nalogo, gojijo olimpijski duh. Posamezni komiteji so namreč v svojih državah predstavljali mednarodni olimpijski komitej. Tako je šlo z vrha navzdol, zato pa se te funkcije izgubljajo, saj lahko na OI sodelujejo le tisti, ki jih določajo mednarodne zveze po svojih kriterijih rezultatov. Zato so se zdaj odločili za igre mladih, ki bodo prekinile štiriletno mrtvilo. Olimpijsko gibanje bo tako aktivno prisotno skozi ves cikel. Tako bodo zimske igre mladih pozimi v Aosti in poleti na Nizozemskem. Moram reči, da sem se že leta 1979 zavzemal za enotno športno organizacijo pri nas ter o tem pisal v skoraj vseh časopisih. Ker je Slovenija majhna, bi bilo to racionalno, pa tudi država bo imela partnerja in bo ves čas vedela, za kaj gre. Obstaja sicer bojazen, da bo olimpijsko gibanje kot tako želelo ostati čisto, saj je imelo vseskozi častno vlogo, drugi, v našem primeru strokovni svet, pa so zanj naredili vse delo. Na njih je bilo, da dajo svoj žegen za udeležence olimpijskih iger in to jim je seveda odgovarjalo.

■ Torej se na nek način spreminja vloga in s tem tudi ugled olimpijskega gibanja. Kako na to gledajo v tujini?

Menim, da se je olimpijsko gibanje predalo s tem, da so določili Atlanto za kraj prihodnjih poletnih iger. Toliko tradicionalizma bi že moralo biti prisotnega v tem gibanju, da bi te igre dobili Grki. Žal se je zgodilo drugače in v Atenah so zelo jezni in užaljeni. Ravno pred kratkim sem bil v Atenah. Ko človek vidi, kje se je olimpizem rodil, mu postane kar žal. Grki se športni narod in olimpijsko gibanje je v tem delu Evrope zelo pomembno. Po drugi strani pa vsi, ki smo bili na olimpijadah v Ameriki, gledamo na to z neko skepso. Los Angeles je igre zelo dobro organiziral, ampak tam smo navsezadnje živeli v študentskih domovih. Enostavno se čuti, da nimaš takšnega tretmana kot drugje. Barcelona je bila v tem primeru neprimerljiva z igrami v Los Angelesu. V Lake Placidu smo živeli celo v zaporih, blata je bilo do kolen in na nek način se bojimo, da bodo v Atlanti OI, kjer bodo

vsí gledali, kje bodo največ zaslužili. Tako šport ne bo prvi cilj. V Atlanti bo šport zaradi denarja in ne obratno.

■ Ali lahko Korošci pričakujejo, da boste v primeru ustrezne reorganizacije v športu pri nas postali eden vodilnih v slovenskem olimpijskem gibanju?

Mislím, da ne bi bilo pošteno, če bi razmišljal v tej smeri. Kot športni funkcionar sem dosegel praktično vse. Še v času Jugoslavije sem bil član in zadnja štiri leta celo predsednik komisije za vrhunski šport. V Sloveniji sem predsednik te komisije zadnji dve leti. Bližje mi je sodelovanje s športniki in trenerji in nisem toliko s funkcionarji. S tem sem zadovoljen. Po drugi strani pa sem se s tem delom že nekoliko iztrošil. Letos sem bil z družino na dopustu le pet dni, zdaj me čakajo mediteranske igre. Upam, da se bodo stvari kadrovske in organizacijsko uredile, tako da ne bo več tako hudega ritma. Sicer je moj posel podoben trenerskemu. Ko čutiš, da si vse spoznal in dal, se moraš počasi umakniti. Tako razmišljam tudi sam, čeprav se ne nameravam povsem umakniti. Prav bi mi prišlo delo z manj dinamike in da bi bilo vse bolj na distanci.

■ Se nameravate po umiku iz tega dela vrniti v Slovenj Gradec? Namreč, še danes pravite, da ste na "začasnem delu v Ljubljani".

To drži. Seveda gre tu za družinsko stvar. Razmišljam o tem, da bi se umaknil iz Ljubljane, ko bosta moja sinova pričela študirati. Tudi sam sem študiral in okusil lepo študentsko življenje. Želim, da bi to doživela tudi onadva. Prav tako imam najboljše prijatelje na Koroškem, s katerimi preživljam vse večje praznike. Je pa tudi to, da tu živim povsem drugačno življenje kot doma. Zjutraj grem zdoma in zvečer se vračam. Za dokončno vrnitev domov bi moral imeti zadosten razlog, prav tako pa si bi moral najti primerno službo. Vendarle zdaj veliko potujem in popolne spremembe najbrž ne bi čisto vreden prenesel. Bilo bi idealno, če bi pet dni delal doma in dva v Ljubljani. Sicer pa redno tedensko hodim domov, če nisem na poti.

Rok Tamše

ZAKAJ V SLOVENJGRAŠKI BOLNIŠNICI NE PRODAJAJO PREPIHA

Prepih ni nobena
... (jezika!), večini spodaj je skupno
vsaj to, da se ne pustijo vleči za
nos. Kdor je v teh
predreferendumskih dneh hodil po
"špitalu", mu je gotovo šlo v nos
gradbišče pri vhodu. Razširjali so
bife... Ali pa poslušal reklame za
hotelske bolnišnične usluge
(seveda, če DAS), ali pa slišal
obljube republiške strategije o
razvijanju bolnišnične mreže, ali
plačal participacijo za kapljice za
uho za svojega otroka.

Prepih, številka 17, 30. oktober 1992

Uredništvo časopisa Prepih je bilo minule dni nadvse presenečeno. Moramo zapisati, da nas povsod po Koroškem v glavnem zelo toplo sprejemajo, zato nas je začudilo, da v bifeju slovenjgraške splošne bolnišnice kar čez noč niso hoteli več prodajati našega časopisa. Kot vzrok so navajali uvodnik Edija Prošta v prejšnji številki Prepiha.

Uredništvo je seveda raziskovalo ta primer, saj nam nikakor ne more biti vseeno, da bi izgubili takšno prodajno točko, kot je v bolnišnici, kjer je bila prodaja resnično nadvse dobra. Pri analizi in tudi po kasnejših intervencijah iz bolnišnice smo se ustavili pri stavku: "Kdor je v teh predreferendumskih dneh hodil po "špitalu", mu je gotovo šlo v nos gradbišče pri vhodu. Razširjali so bife..." In to je bilo dovolj za veliko zamero.

Direktor podjetja Voranc, Niko R. Kolar, ki izdaja vse bolj priljubljen magazin, je v svojem znanem spravljivem tonu z lastniki tega bifeja

»Posebno ustvarjalne naloge« v slovenjgraški bolnišnici

Zgodba o bolnišničnem bifeju

ZOPER ODGOVORNO OSEBO V SLOVENJGRAŠKI SPLOŠNI BOLNIŠNICI BODO KRIMINALISTI POSLALI JAVNEMU TOŽILSTVU ŠTIRI KAZENSKÉ OVADBE

V Slovenj Gradcu se je že nekaj časa govorilo o domnevnih nepravilnostih pri gradnji prizidka k bolnišnici, kjer je zdaj bife. Kriminalisti slovenjgraške UNZ so ta primer raziskali in te govorice tudi potrdili. Gre za to, da je vodstvo bolnišnice marca lani sklenilo pogodbo z dvema zasebnikoma in z njo dalo v najem bolnišnično zemljišče, da bi na njem kot prizidek postavili bife, spodaj pa imeli skladiščne prostore. Ta pogodba je predvidevala, da bodo stroški te gradnje bremenili oba zasebna investitorja. Kasneje se je pred občinskimi uradniki pojavila kot investitor

bolnišnica sama, da bi pospešili in lažje dobili potrebne dokumente. Julija in decembra lani sta bili sklenjeni dve novi pogodbi, s čimer se je bolnišnica obvezala, da bo pokrila stroške gradnje spodnjega dela tega prizidka, torej skladišča. In v ta namen so zasebniku iz Vuzenice ob podpisu pogodbe tudi vnaprej nakazali štiri milijone tolarjev; skupno so za ta del plačali nekaj več ko 5,1 milijona tolarjev. V tem času, ko je bolnišnica plačevala temu zasebniku, pa je imela velike likvidnostne težave in je zaradi tega izplačila prišlo tudi do blokade žiroračuna.

Policija je vrtala še dlje. Odkrili so tudi, da je 6. septembra 1991 vodstvo bolnišnice sklenilo pogodbo s cvetličarko, ki so ji za 490 tisoč tolarjev prodali tako imenovani gradbeni provizorij ob bolnišnici. Ta prodaja je potekala v času, ko je že veljal zakon o zavodih, ki pravi, da je vse premoženje zavoda v lasti ustanovitelja. Takrat je bila ustanovitelj še občina in tudi znotraj bolnišnice so na to opozarjali. Zanimivo je, da je to sporno pogodbo javno pravoobranilstvo prezrlo in jo sprejelo kot neproblematično, slovenjgraška občina pa je ob tem

že pričela postopek za razveljavitev pogodbe.

Kriminalisti so se lotili tudi sistema plač v tem javnem zavodu. Odkrili so, da od januarja lani v bolnišnici uveljavljajo večje plače, kot bi jim pripadale po veljavnem sporazumu. Tako so si umislili dodatno nagrajevanje (tega je bilo deležno povprečno 150 delavcev) za posebno ustvarjalnost in na račun »posebnih ustvarjalnih nalog« so izplačevali od tri do 12 odstotkov višje osebne dohodke, kot je bilo dovoljeno. Na ta račun so porabili dodatnih 2,5 milijona tolarjev.

Skupno so kriminalisti UNZ Slovenj Gradec zoper odgovorno osebo v slovenjgraški splošni bolnišnici napisali štiri kazenske ovadbe.

skušal najti skupni imenovalec, vendar ni šlo. No, za Prepih to ni nikakršna tragedija, saj smo že odprli novo prodajno mesto. Par dni za tem se je izkazalo, od kod in zakaj takšen vik in krik zaradi dveh povsem enostavnih povedi, ki ne vsebujeta nobenih namigovanj, kaj šele obtoževanj.

Zadeva se je sama razkrila nekaj dni za tem, ko so slovenski dnevnikarji zapisali zgodbo o bolnišničnem bifeju v Slovenj Gradcu. Izkazalo se je, da je nekdo moral imeti nadvse slabo vest, da je Prepih zaradi dveh stavkov izločil iz prodaje.

Žal pa nam ni znano, ali so v tem bifeju 4. novembra poskrili tudi dnevnika Večer in Delo. Takšno početje bi bilo seveda skregano s poslovno logiko, kajti omenjena časopisa sta bila razgrabljena. Vendar je pri novodobnih podjetnikih danes mogoče prav vse...

- ek

Poslovali naj bi čisto po domače

SLOVENJ GRADEC, 3. novembra – Kriminalisti slovenjgraške UNZ so na današnji tiskovni konferenci sporočili podrobnosti o več kaznivih dejanjih, ki so jih osumljene odgovorne osebe v TUS Commercu in Italsolesu v Slovenj Gradcu, v tukajšnji splošni bolnišnici ter v Tovarni rezalnega orodja Prevalje.

Zdaj že bivši prvi človek firme TUS Commerce je osumljen zlorabe svojega položaja, nevestnega gospodarjenja, ponarejanja poslovnih listin in utaje dajatev. Proti njemu in proti odgovorni osebi v Italsolesu so vložili kazensko ovadbo, preiskava pa se še nadaljuje. Zgodba, zaradi katere je TUS Commerce pred stečajem, je stara leto in pol. Podjetje je takrat najelo milijon mark posojila. Polovico denarja so že po lanskim junijski vojni plasirali na Kosovo, četrtno pa k nekemu obrtniku v Kamniku. Posli so v glavnem šli po zlu, ostal pa je dolg, ki je družbo spravil na kolena.

Kar štiri kazenske ovadbe je slovenjgraška UNZ napisala proti odgovorni osebi v Splošni bolnišnici Slovenj Gradec. Osumljenega bremenijo, da je sklenil za bolnišnico škodljivo pogodbo o najemu zemljišča, o prodaji gradbenega provizorija in da je kljub jasnim merilom za izplačilo plač kakšnim 150 delavcem zavoda lani za tri do dvanajst odstotkov dvignil osebne prejemke. Odgovorna oseba v slovenjgraški splošni bolnišnici je z dvema zasebnikoma lani sklenila pogodbo o najemu zemljišča pred vhodno avlo. Po prvotni pogodbi bi investitorja hkrati z lokali morala zgraditi tudi garderobe za delavce bolnišnice. Kasneje je bila pogodba s strani odgovornega v bolnišnici spremenjena tako, da je

bolnišnica sama financirala zidavo garderob v kleti. Zasebnika sta z bolnišničnega žiro računa takrat dobila kar štiri milijone tolarjev avansa, dober milijon pa kasneje, zaradi česar se je bolnišnica zašla v likvidnostne težave in so ji celo blokiral žiro račun.

Septembra lani je odgovorna oseba v bolnišnici v Slovenj Gradcu prodala gradbeni provizorij oziroma uto. To je storila navzlic temu, da je že veljal zakon o zavodih, po katerem so bili ti takrat last občin in kasneje države. Razveljavitev te pogodbe je zdaj v teku, vendar je postopek ustavljen, ker je nova lastnica s hipoteko na to najela večje posojilo.

V začetku lanskega leta pa naj bi prvi mož bolnišnice v Slovenj Gradcu kakšnim 150 delavcem s fiktivnimi inventivnimi nalogi odredil za 3 do 12 odstotkov večje plače, kakor jih je določal takrat veljavni sporazum. Bolnišnico je tako oškodoval za okrog 2,4 milijona tolarjev.

Zoper bivšo odgovorno osebo **Tovarne rezalnega orodja s Prevalj** so kriminalisti UNZ Slovenj Gradec vložili ovadbo, ker obstaja utemeljen sum, da je ta za najeti kredit 8 milijonov tolarjev pri ravenskem De profundisu izplačevala provizije tudi slovenjgraški zasebni firmi Slovenagent. Ta firma je Prevaljčanom nekajkrat res plačala obresti, za kar je potem dobila kar dobra 2,7 milijona tolarjev provizije. Bivšo odgovorno osebo v tej prevaljski tovarni so ovadili tudi zaradi suma, sa je s tujim partnerjem sklenila škodno pogodbo, zaradi česar je tovrna utrpela 1,4 milijona tolarjev izgube. Drugo odgovorno osebo v TRO so ovadili zaradi utaje davščin v višini 4,9 milijona tolarjev.

V. R.

Delo, 4. november 1992

Ali splah veste, da imamo
Slovenci svoj športni časopis?

TO JE

ŠPORTNA REVIIJA

EKIPA

IZHAJA VSAKO SREDO IN JO
LAHKO KUPITE TUDI V VAŠEM
KIOSKU!

DE PROFUNDIS

DE PROFUNDIS. d.d.

Tel: 0602/20-161, 20-162, 20-163
Fax: 0602/23-023

TURISTIČNA
AGENCIJA
DE PROFUNDIS

Prežihova 7, 62390 Ravne na Koroškem

- prodaja letalskih kart
- rent a car
- zimski aranžmaji
- ugodne toplice
- prodaja smučarskih sezonskih vozovnic

prodajalna
KAMIN
Janja Kumer

Avstralsko združenje

SLOVENSКИH POSLOVNEŽEV

vabi k sodelovanju podjetnike in obrtnike iz Slovenije,
ki se želijo poslovno uveljavljati na avstralskem tržišču.

Informacije:

ASTOR d.o.o., Prežihova 24
p.p. 12 - Ravne na Koroškem
Tel.: 0602/ 23-094, Fax: 0602/23-599

SLOVENIJA JE MLADA. VOLI ZANJO!

ZDRUŽENA LISTA

*Delavska stranka
Demokratska stranka upokojencev
Socialdemokratska unija
SDP Slovenije*

MARTINA KOLAR KANDIDATKA ZA DRŽAVNI SVET

Vodstvi Socialdemokratske prenove Slovenj Gradec in Demokratične stranke upokojencev Slovenj Gradec sta se odločili, da za kandidaturo za državni svet nominirata Martino - Kiko Kolar.

Omenjeni stranki sta predlagali, da bi bila kandidatka predstavnica združene liste strank Socialdemokratske prenove (SDP), Delavske stranke (DSS), Socialdemokratske unije (SDU) in Demokratične stranke upokojencev (DeSuS).

Kandidatka si je za svoj volilni slogan izbrala slogan, ki je napisan v naslovu tega članka, saj je znano, da je bila v Beogradu zagrizena borka za Slovenijo. Predlagatelji pričakujejo od kandidatke, da se bo v Ljubljani enako zavzeto borila proti pretirani centralizaciji, torej ZA KOROŠKO!

Kandidatka se bo v kratkem predstavila s svojim volilnim programom.

**V BEOGRADU
ZA SLOVENIJO**

**V LJUBLJANI
ZA KOROŠKO**

FILIP MERKAČ, EDINI ŠE ŽIVEČI MAISTROV BOREC NA KOROŠKEM

"KAKO BI DOBILI NAZAJ NAŠO REPUBLIKO?"

Filip Merkač, po domače Štalekarjev iz Kotelj, je danes edini živeči Maistrov borec na Koroškem. 94 let ima ta možakar in tudi čez zdravje se ne pritožuje, le spomin včasih nekoliko peša. Vendar je ob našem obisku krepko pobrskal po svoji burni preteklosti in povedal zanimive zgodbe. Nedavno, ob prazniku slovenske vojske, so ga ravenski občinarji odpeljali v Ljubljano, kjer je bil s svojimi medaljami v središču pozornosti. In na te medalje je ponosen in rad jih pokaže.

"Kot fant sem imel veliko veselje do orožja," pravi Filip Merkač. "Ko se je začela prva vojna, smo pričeli marširati po Prevaljah. Ko sem bil star 17 let, so mi dali tudi *banduro*, saj veste, tisto *oberštajersko*, vendar *gvira* takrat še nismo dobili. Tako smo potovali po Mežiški dolini, bili smo v Črni, nazadnje pa smo prejeli ukaz, da potujemo v Pliberk. Tam smo dobili ukaz, da gremo še naprej in dobili smo tudi neke stare puške."

Tako se je Filip Merkač znašel v vojski avstro-ogrske monarhije in na meji z Italijo. Takole se spominja prvih dni prve svetovne vojne.

"Bili smo na položajih med Podkloštrom in Trbižem, kjer smo stražili, če bi Italijani napadli. Ko sem bil na straži, sem videl, kako Italijani v dolini nekaj skačejo in o tem sem obvestil kapetana. Ko je videl, kaj se v dolini dogaja, je zavpil: *Merkač, vojna je!* In res je začelo pokati, eden od naših vojakov je bil ranjen v glavo, drugi v roke, ostali pa smo jo zbrisali v dolino. Nato pa so Italijani pričeli obstreljevati s topovi...Jaz v prvi vojni nisem bil ranjen, čutim pa posledice pri zdravju."

Seveda je to le utrinek iz prve vojne, katere konec je Merkač pričakal nekje v Tirolskih Alpah. Že

Filip Merkač, 94.letni Maistrov borec

nekaj dni je bilo konec vojne, preden so vojaki za to izvedeli in Merkač jo je mahnil domov. Dva dni je potreboval do Kotelj. Seveda nas je zanimalo, kako je po tej vojni izkušnji postal še borec za severno mejo.

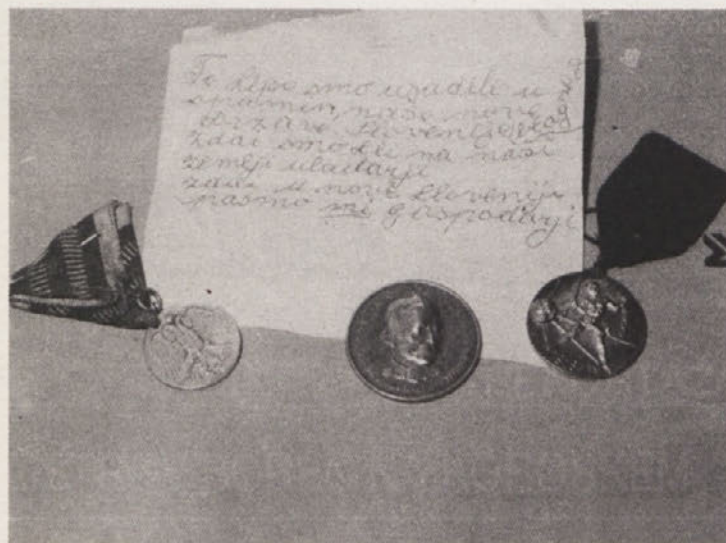
"Nekega dne je Malgaj prišel skozi Kotleje. Malgaj ni znal nemško in ko je videl, da jaz dobro govorim nemško, me je povprašal, če bi bil njegov kurir. Pa tudi s konji sem znal ravnati, saj smo doma imeli konje in tudi v prvi vojni sem v komandi skrbel za konje. Tako sva z Malgajem veliko skupaj jezdila, prišla sva do Gospe svete in tudi v druge kraje na Koroškem..."

Na tem mestu se je Štalekraj pripoved ustavila. Razmišljal je o tem, da je Slovenija danes demokratična in svobodna država in povprašal nas je, ali res ni več možnosti, da bi Slovenci dobili nazaj "republiko", kakor so Malgajevi vojaki poimenovali ozemlje Koroške, ki je po plebiscitu prišlo pod Avstrijo. Žal mu je za to ozemlje in da smo ga izgubili, so po njegovem mnenju največji krivci

Merkač je tudi živa priča, kako je umrl Malgaj. "Zlezel je v borovec, da bi nekaj opazoval, v roki pa je imel ročno bombo. V drevesu pa mu je zdrsnilo, padal je in bomba se je ob neki veji aktivirala. Jaz sem stal spodaj in ko sem vse to videl, sem se pričel *dreti*, poiskal sem konja in jo ucvril domov."

Malgaj pa je rad videl tudi lepe ženske, le kdo jih ne? Filip Merkač pravi: "Ja, ja. Jaz sem mu nosil *lojtro*, da je lahko zlezel k ljubici." In tudi s pokojnino, sicer sila skromno, je danes zadovoljen. "Poglejte, prej sem dobil pet jurjev pokojnine, sedaj pa kar naenkrat osem, pa ne vem od kod." Štalekarjev oče dela še ni odložil. "Če le morem, nakrmim teleta. Sedaj gospodari vnuk, ki ima kar deset glav živine, jaz pa sem v svojih časih imel po osem glav. Tudi to je bilo veliko. Malo težav imam z očmi, sicer pa mi je sedaj kar dobro," zaključuje Filip Merkač, borec za severno mejo.

(ok)

Medalje, ki jih je prejel Filip Merkač

Po hudi prometni nesreči v Mežici

"TO JE LAHKO SAMO ČUDEŽ!"

"Le ena je pot v življenje, v smrt jih vodi nešteto."

Tako nekako bi lahko začeli tale sestavek, ko so pred tednom dni odpejli s kraja nesreče popolnoma uničen in razbit osebni avto mlade družine Jež iz mežice, v kateri pa na srečo ni bil nihče poškodovan, niti opraskan, še enkrat pa se je pokazalo, da človeška humanost ne pozna meja.

Obiskali smo jih v Žerjavu, bili so pri dedku in babici na obisku. Enoletni Samo je veselo kobacal po hiši, pisal po papirju in niti najmanj ni dajal videza, da bi lahko bil v tej nesreči ob mlado življenje - neslo ga je namreč petsto (500) metrov po reki Meži, ko se je avto prevrnil v vodo. Tako je bilo:

"Peljali smo se iz Žerjava proti Mežici, bilo je konec službe in nenadoma smo morali sunkovito zavreti, ker se je pred nami ustavljal osebni avto. Takrat so menda zatajile zavore in zaneslo nas je do roba ceste, od tam pa smo "poleteli" v reko. Vsi smo bili privezani, tudi mali Samo. Hotela sem iz avta, poskrbeti

Mali Samo, drugič rojen

za sina, zadnja vrata pa so bila odprta in tako je Samija odnesla voda po reki naprej. Voda je takrat zalivala že cel avto, tega se tudi najbolj spominjam, vdiral je z vseh strani in na hitro je zmanjkovalo zraka," se spominja mlada mamica Marija.

"Iztoka (moža) so že potegnili ven, tudi mene in kričala sem, naj rešijo sina, ki je bil takrat še zmeraj v vodi, odnašalo ga je naprej. Vsega se še

ne spominjam dobro, a vem, da je bil prvi pri njem sprevednik iz avtobusa, skočil je v reko in ga oživil z umetnim dihanjem. Živel je in takrat je bilo samo to važno. Čez nekaj minut pa je prispela tudi zdravniška pomoč z rešilcem."

In poškodbe pri vaju dveh?

"Saj sprva ne moreš verjeti, da se iz razbitin rešiš brez prask in poškodb. Samo je bil malce podhlajen in so ga kasneje obdržali v bolnici na opazovanju, sicer pa smo jo vsi odnesli srečno. Zahvale ge tudi reševalcem, voznikom, ki so bili prvi na kraju nesreče. Bilo je zelo mrzlo, tako zunaj kot v vodi, a nihče se ni ustrašil mraza, ko je bilo treba skočiti v vodo. Bili smo mokri, pozebli, a vendarle živi."

Nisem je spraševala, kako bi bilo, če bi se to zgodilo ponoči ali ob urah, ko so ceste čisto prazne, a mi je sama odgovorila:

"Ne razmišljam o tem, kako bi bilo, če... Bilo je in zdaj je to za nami. Pomirili smo se, Samo bo te dni praznoval svoj prvi rojstni dan, zdrav je, niti vode se ne boji, kot smo sprva vsi

predvidevali. Zdi pa se mi, da smo vsi trije drugič rojeni."

Povedali so še, da je bil avto skoraj nov in da upajo, da bo zanj poskrbela zavarovalnica. A ob vsem tem sem imela občutek, da se za pločevino nihče ne zmeni, ker jim pač več pomenijo življenje, tu je Samo, ki ga imajo zelo radi. Gledala sem srečne oči mamice, pa tudi babice in dedka, ko sta stiskala vnučka v objemu:

"Da je le tu, živ in zdrav, naš malček."

In ko sem se zahvalila za pogovor, hotela oditi, mi je rekla Marija: "Prosim, napišite, da brez prijaznih ljudi, ki so reševali, ne bi uspelo. Da jih ne bomo nikoli pozabili in se jim mogli nikoli dovolj zahvaliti za vse, kar so storili za nas."

In tako pišemo - hvala **Jože Kolar**, **Roman Abraham**, **Drago Triplat** in šofer tovarnjaka z lesom, katerega imena ne vemo. Hvala vsem drugim, ki ste ostali neimenovani, a ste vseeno pomagali!!!

Mi pa dodajamo: človeška pomoč naj nikoli ne zataji.

Klavdija Garbus

Zelo cenjeno odlikovanje

Herman Tomažič prejema odlikovanje

Radeljskemu županu g. Hermanu Tomažiču so predstavniki gasilcev štajerskega območja iz Avstrije zadnji dan meseca požarne varnosti podelili pri njih zelo cenjeno odlikovanje za pomoč ljudem.

Gasilci iz vseh obmejnih društev od Ožbalta, Kaple, Radelj, Mute in Vuhreda namreč letos slavijo že 25 letnico sodelovanja s sosednjimi društvi v Avstriji.

Gre seveda za številne skupne vaje, ki pa imajo tudi velik pomen pri medsebojnem spoznavanju, spoznavanju tehnike in medsebojne pomoči, ki se je posebej odrazila lani in letos. Poklonili so nam zelo dobro ohranjeno gasilsko vozilo, pripeljali več pomoči beguncem in podobno.

Tudi ob tej priložnosti so v zelo realnih razmerah opravili zahtevno skupno vajo in jo, kot se za obletnico in srečanje spodobi, končali v prijetni družbi v "pogašenem" gostišču "Kerberhansl". Bilo je prav po sosesko prijetno, vse pa so tokrat pripravili sosedje!

k valtl

SLAVILJ MLADI GASILCI IZ ŠMARTNEGA PRI SLOVENJ GRADCU

Nenavadnega in nadvse zanimivega gasilskega srečanja so se pred kratkim udeležile (med enainvajsetimi desetimi) tudi štiri ekipe Občinske gasilske zveze Slovenj Gradec. Na spominsko gasilsko vajo po 66 letih so jih povabili v Velenje, kjer je v prenovljenem podgrajskem jedru priredil Gasilski muzej Valenci in Franc Sever gasilsko vajo v polaganju cevovoda ter požarno intervencijo s starimi gasilskimi brizgalnami. Gašenja se je udeležila tudi

veteranska skupina GD Pameče pri Slovenj Gradcu.

V polaganju cevovoda pa so bili najurnejši in strokovno najboljši fantje iz Šmartnega pri Slovenj Gradcu. Za to so prejeli tudi pokal za prvo mesto, ki ga je podelila Krajevna skupnost Stari trg Velenje. Pokal je unikatno delo in lahko trdimo, da takšnega na Slovenskem še niso izdelali, kaj šele zaslužili. No, spet so Slovenjgradčani najboljši, celo med gasilci.

Tekst, foto: Jože Miklavc

Najlepši gasilski pokal vseh časov v Slovenj Gradcu

ZAHTEVNI NASTOPI

Mešani pevski zbor Hugo Wolf iz Slovenj Gradca je pod umetniškim vodstvom Almire Čegovnik pričel novo sezono z zahtevnimi nastopi.

Tokrat je sodeloval kot edini slovenski predstavnik na sedmem srečanju pevskih zborov v prijaznem italijanskem mestu Monfalcone.

Organizirana srečanja zborov so v počastitev spomina na našega rojaka Itala Visintina. Na vabilu za koncert je zapis vseh zborov, ki so do sedaj sodelovali.

Naslednji dan je zbor sodeloval v Dvorih nad Izolo, na tradicionalnem koncertu štiriperesne deteljice, katerega list predstavlja. Ostali trije listi so zbori iz Kort nad Izolo, Slovenskih Konjic in Mačkolj pri Trstu. Pecelj deteljice pa predstavlja tokrat instrumentalna skupina "Fantje izpod Rogle". Pristrčnost je bila rdeča nit druženja in je še bolj povezala Mešani pevski zbor Hugo Wolf iz Slovenj Gradca v pevsko družino, ki so ji meje tuje.

Kvalitetno izvedeni program umetniških skladb od renesanse do dvajsetega stoletja je navduševal zahtevno občinstvo v napolnjenih dvorinah.

Rija Sekirnik

Raziskava in noše

Več kot leto temeljitega dela, brskanja po arhivih, iskanja starih in najstarejših slik in fotografij je končno dalo rezultat. Ljudje z območja tam od Kaple, pa preko vseh teh gorskih grebenov, grap in vrhov, od Pernic do Ojstrice, so dobili zopet vpogled v del svoje preteklosti.

Člani folklorne skupine na Muti, pod vodstvom Teje Rapoša in ob požrtvovalni strokovni pomoči dr. Marije Makarovičeve, so se dokopali do tiste narodne noše, ki so jo nosili ljudje teh krajev v preteklem stoletju.

Saj trdijo nekateri, da je to že vse znani in zapisano, pravi dr. Makarovičeva tudi sama. Pa to ni tako, veliko, da ne rečemo ogromno, je nez-

nanega. Tukajšnji ljudje so se namreč res ozirali po sosedih, so pa vedno imeli, negovali in spoštovali svoje. In to "svoje" smo nekako z mnogimi pričevanji in slikovnimi dokazi obudili, naredili in pokazali domačinom, ki so akcijo profi vsem pričakovanjem z velikim razumevanjem podprli in pomagali.

Naslednja naloga je izdelati prажnje ali delovne noše teh krajev za vso skupino!

Imeli smo in imamo nekaj svojega, del svoje trdne preteklosti, torej svojo zgodovino, ki je naša in - kot kaže - ne bo šla v pozabo!

k valtl

"Ta prажnja noša"

"Zmagali smo"

V lanski, k sreči le kratkotrajni vojni v Sloveniji, je v organizacijskih oblikah, v sredstvih zvez, pa vse do tistih, ki so skrbeli za sistem javljanja, sodelovala cela vrsta ljudi.

Že tisti, ki so hitro raznosili pozive teritorialcem, so opravili pomembno delo. In prav teh ljudi, ki so bili manj opazno vpeti v naš obrambni sistem, se je spomnilo Ministrstvo za obrambo Republike Slovenije. Dobili so ali pa še bodo posebno državno spominsko priznanje z nazivom "zmagali smo"!

V Radljah sta jih pretekli teden v imenu ministrstva podelili stotim takšnim sodelavcem v odporu radeljski župan in predstavnik območnega štaba TO.

Podobne slovesnosti in podelitve bodo tudi v vseh drugih Koroških občinah.

Čestitamo!

Zmagali smo ...

Kruh in mleko s kmetije Jakopič

DOMAČE JE NAJBOLJŠE

"O mlekarni Jakopič napiši," so mi rekli ljudje v Mežici.

"Veseli smo te prodajalne, še bolj pa izdelkov - domačega črnega kruha in mleka, ki je vsak dan sveže."

Pa sem šla. Pogledat namreč, kje je ta prodajalna in kakšna izgleda, pa kaj sploh imajo, če je tako dobro.

Mlekarna Jakopič je prodajalna mleka in kruha, ki je že nekaj časa znana daleč naokoli. Sprva so se težko odločili zanjo, a ko mleko nikakor ni šlo več v prodajo preko Kmetijske zadruge, so se vendarle odločili za samostojno pot. "Kar strah nas je bilo," pove Grega, sin in prodajalec v tej mlekarni. "A ljudje so nas kar hitro našli in spoznali. Da je mleko domače, dobro in tudi cena primerna, je bilo kar hitro znano. K temu smo dodali še vsak dan svež črn kruh iz krušne peči, pa je prodaja stekla. Zdaj prodamo okrog 200 litrov mleka dnevno, kruha pa toliko, da nam je včasih kar žal, ko ga zmanjka. Ob konci tedna pa lahko ljudje dobijo še pogače in šarkeljne, prav tako pečene v krušni peči."

Od kod pa so ti proizvodi?

"Od doma, s kmetije Jakopič, tako nam pravijo po domače, drugače pa smo Pratinekarjevi. Brat Tone skrbi za kmetijo, hlev in hišo, jaz pa sem v prodajalni. Dvakrat na dan grem domov po sveže mleko na kmetijo, ki je modernizirana in čista. Kruh pa peče mama. Imamo veliko krušno peč, ki je prav za to narejena. Pomagajo ji stroji, sama pa pravi, da je najboljši kruh tisti, ki gre skozi roke. Zato je

velikokrat utrujena, a vesela, da ga imajo ljudje tako radi."

Kupci so res prihajali, pozdravljali mladega fanta in pohvalili dobro mleko in kruh.

"V glavnem so ti vedno isti. Tudi starostne razlike ni, kupujejo tako mladi kot stari, predvsem pa upokojenci, ki imajo radi smetano, ki je na našem mleku obilna. Rad bi dodal, da si zelo želimo razširiti prodajalno in tudi dejavnost, saj bi potem lahko nudili več, od domačih klobas, salam, pa tudi skuto. Mislim pa, da si krajanji tega želijo, saj me nenehno sprašujejo, kdaj bo to, a jim ne znam odgovoriti. Prostor smo že našli na osrednji tržnici, težave pa so z gradnjo hišice, ki bo primerna za to."

Malce sva si oddahnili in spet so prihajali novi kupci. Gledala sem jih skozi okno in videla res zadovoljne obraze, ko so odhajali. Še sama sem jih povprašala in vsi so mi odgovorili, da so tu zato, ker je mleko kvalitetno, dobro, pa tudi cena je vzrok. "Hkrati z mlekom dobimo še smetano, ki je res bogata na tem mleku. Kruh pa je svež in zelo dober." "In napišite," so rekli, "da smo zelo veseli te pridobitve, z njo zelo zadovoljni in naj taka tudi ostane. Radi prihajamo, vemo, da bomo dobili svežo, domačo, predvsem pa zdravo hrano. To je najvažnejše."

Tudi meni je Grega ponudil kruh. Bil je še topel in prijetno je dišal. S tekom sem ga pospravila in se odločila, da pridem že popoldne ponj.

Klavdija Garbus

ODMEV

STOPIMO JIM NA PRSTE

Črnje gradnje, občinske potuhe, nesrečni sosedje ter zaskrbljeni graditelji - vse to in še več bi moralo v obravnavo pred skupščino. Izvor tega zla izhaja iz protizakonito izdanih odločb, s katerimi se dovoljuje gradnja vseh mogočih in nemogočih objektov. Kje ste, GEOLOGI, URBANISTI, INŠPEKTORJI in drugi, ki tako radi "ignorirate" nas, poštene in v mnogih primerih prizadete sosedje? Mar res ni nikogar na naši občini, ki bi se končno ozrl okrog sebe in ugotovil, kdo in zakaj povzroča med nami, sosedji toliko zdrav in neveseljnosti?

Predvsem in celo najmanj se pred neko gradnjo prisluhne SOSEDU, saj se kljub trdnim dokazom v "NARAVI" ne upošteva prepoved gradnje tik ob "PARCELNI MEJI".

Na pritožbo SOSEDA izda referent za take zadeve ODLOČBO, da je le - ta NEUPRAVIČENA OSEBA za odločanje v samem PÓSTOPKU.

Kaj takega? Človek, ki nikoli v svojem življenju še ni bil tako izigran in ki se s ponosom lahko odpravi na vsako VOLIŠČE, je za komaj poznane referenta "NEUPRAVIČENA OSEBA".

Takemu dejanju primerno sledi PRITOŽBA prizadete osebe in šele BELA LJUBLJANA mu lahko dokaže, da je referent v zmoti in da je naša OBČINA izdala protizakonito ODLOČBO v škodo in sramoto "MALEGA ČLOVEKA".

Zakaj in kako dolgo še?

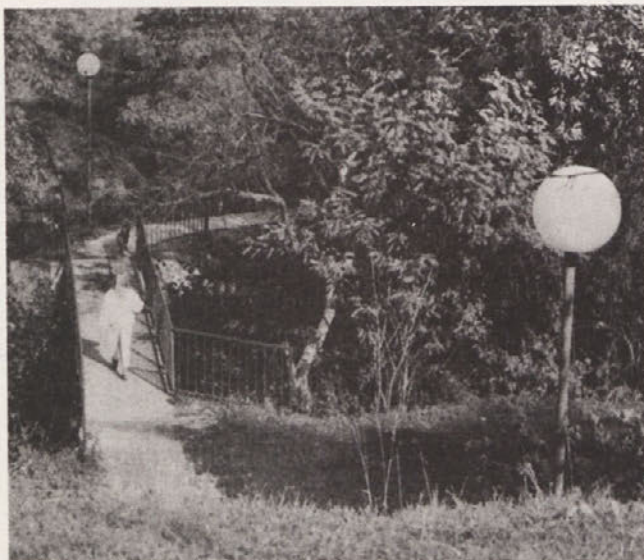
M. K. Prevalje
(naslov v uredništvu)

Kdaj še luč?

Krajevna skupnost v Dravogradu je že pred dobrim letom, takrat še z denarjem iz samoprispevka občanov, zgradila kar solidno urejeno pešpot iz Podgrada na Robindvor. Zgradili so celo lep most in tako skrajšali pot ljudi med obema zaselkoma.

Takrat so postavili tudi luči, ki pa nikakor nočejo zagoreti. Potrebni bi bilo menda še nekaj ograj in ena od prepotrebnih in lepih nalog bi bila končana.

Na sliki desno: Čudovito urejena pešpot, most, luči, toda brez elektrike

-kv-

PRI TURIZMU NA SREDINI LESTVICE

Delo je oktobra objavilo lestvico najbolj znanih in priljubljenih turističnih krajev v Sloveniji, kakor so jih razvrstili bralci porotniki.

Daleč pred drugimi so se uvrstile Čateške toplice s 1258 glasovi. Druge so bile Atomske toplice 958 in tretji Ormož 850.

Naši kraji se pojavijo od sredine naprej. Podrobneje

nedefinirano Pohorje je dobilo 40 glasov, Rogla 20, Šentanel pri Prevaljah 11, Ivarčko jezero 6, Radlje in Slovenj Gradec po 1 glas. Za tolažbo povejmo, da so prav tako po en glas dobili Debeli rtič, Vršič, Kočevska Reka, Krvavec, Solčava, Ajdovščina, Vipava, Kostanjevica itn.

M.K.

ŠE ENA NOVA STRANKA

Na Ravnah na Koroškem je bil ustanovljen območni odbor Republikanske zveze Slovenije za Koroško. Potem, ko je predsednik RZS Adolf Storman predstavil program stranke, so za predsednika območnega odbora Republikanske zveze Slovenije za Koroško izvolili Igorja Namerja iz Dravograda.

V program stranke so med drugim zapisali, da se bo Republikanska zveza borila za pravice vseh Slovencev in avtonomnih manjšin v državi, razvoj

drobnega gospodarstva, turizma in gostinstva, sprememb ustavnega zakona (koncentracija tuje delovne sile ne sme nikoli presežati 10%). Zavzemala se bo za zdravo, čisto in turistično zanimivo Slovenijo, borila se bo za priznanje delovne dobe za čas služenja vojaškega roka in se zavzemala za zamenjavo vseh komunističnih nesposobnežev s ključnih delovnih mest z mladim in ustvarjalnim kadrom.

F. J.

ZELENI TELEFON

Že nekaj časa se tudi na naši občini ubadamo z željo, storiti nekaj več za okolje. Nekaj smo že naredili, vendar nam je jasno, da smi vsega ne moremo opraviti.

Zato smo se odločili, da se z reševanjem okolja spopademo s pomočjo prebivalcev Mežiške doline. Da pa bi vam in nam to omogočili, smo zagotovili telefon s telefonsko tajnico ter telefonsko številko.

Torej, prijatelji okolja, krajani, ... na voljo vam je
"ZELENI TELEFON" s telefonsko tajnico, odprto **24 UR NA DAN** na telefonski številki **21-621**

KLIČITE NAS IN NAS OBVEŠČAJTE O PROBLEMIH EKOLOŠKE IN KOMUNALNE NARAVE. S SKUPNIMI MOČMI BOMO LAŽJE REŠEVALI NAŠE OKOLJE.

Sekretariat za varstvo okolja in urejanje prostora občine Ravne na Koroškem

ENA O ŠKRUBEJU

Najbolj znani koroški vicmoher Zlatko Škrubej iz Šmartnega pri Slovenj Gradcu ima vselej kakšen vic za ušesih. Vendar po Mislinjski dolini kroži tudi dovtip na Škrubejev račun. Takole je bilo. Škrubej s prijateljem v dneh lanske letne vojne doživi alarm za letalski napad. Pred gostilno čakata in čakata, kdaj se bodo na nebu pojavili migi, vendar migov od nikoder. Škrubej zaskrbljeno reče prijatelju: "Menda se jim na poti ni kaj zgodilo...."

OBLJUBA DELA DOLG

Janko Smolar, privatni mesar iz Dravograda, sicer pa najbolj znani muzikant med mesarji in najbolj znan mesar med sindikalisti, še vedno ni izpolnil obljube iz časov, ko je bil zgrajen Trbonjski most. Ne vemo natančno, za kakšno stavo je šlo, dejstvo pa je, da sta si v roke segla Janko Smolar in Vinko Podržan, eden

pa bi drugega moral na ramenu nesti preko mostu. Če bi to bil 120 kilogramski Smolar, potem bi se Podržanu hudo godilo. Obratno pa bi še nekako šlo, vendar je sedaj Podržan ostal brez funkcije in je tudi ta stava brezpredmetna.

LOVEC JOŽE

Znani koroški pravnik, politik, trgovec, direktor in v zadnjem času uspešen zavarovalničar Jože Božič je obesil politiko na klin, ogledal si je lovsko zbirko in po tistem že odločil, da bo stopil med jagre. Ni pa še znano, v katero družino bo stopil, nemara med javorske lovce, ki so posebnost na Koroškem: imajo lovsko družino, nimajo pa lovišča.

KOLN V TRBOVLJE

Pred kratkim se je z uradnega obiska na Švedskem, kamor jo je povabilo zdonsko društvo "Ivan Cankar" iz Halmstada, vrnila delegacija občine Ravne na Koroškem.

V delegaciji, v kateri so bili med drugimi g. župan s soprogo, g. predsednik vlade s soprogo in g. minister za družbene dejavnosti s soprogo, je bil tudi sekretar občinske skupščine g. Vojko Močnik, in to brez svoje soproge.

Ugibanj, zakaj je g. Močnik potoval sam, je več. Ena je menda ta, da se njegova soproga, ki je pred kratkim prevzela pomembno delovno dolžnost v Zdravstveni skupnosti Ravne, boji svojega novega šefa g. Ciglerja in zaradi tega ni hotela na pot.

Bolj verjetna pa je tista, da g. Vojko dobro pozna znani pregovor, ki pravi, da je vzeti s seboj na Švedsko so-progo enako, kot bi vozil premog z Raven v Trbovlje.

P. S. V "uradni delegaciji" je bil tudi bivši predsednik nekdanje SZDL z družino, ki pa je moral vse stroške potovanja nositi sam.

KOMITEJI

Starejši ljudje se še dobro spomnijo, da je svojčas v Mežiški dolini deloval tako imenovani komite Enci. Temu komiteju se je sedaj pridružil še komite Marija, pomagaj mi.

EKSKLUZIVNO ZA PREPIH:

IRENA FASVALD Z DR. FRANCETOM BUČARJEM

- Gospod Bučar, prisrčno pozdravljeni na Koroškem, v tej lepi slovenski pokrajini. Sem Irena Fasvald s Koroškega radia, nagrajenka na zadnjem festivalu slovenskih radijskih postaj. Vprašala pa bi vas tole: **Spoštovani gospod Bučar, ali radi prihajate na Koroško?**

"Moram reči, da zelo rad. Letos sem že bil pri Najevski lipi in v Radljah ob Dravi. Ob lanskoletni vojni pa sem na pogovore v tujino potoval preko osvobojenega ozemlja Koroške."

- **Gospod predsednik, verjamem, da spremljate tudi politična dogajanja v tej prelepi Koroški. Kaj bi lahko povedali o tem?**

"Veste, že po dolžnosti predsednika republiškega parlamenta moram vedeti, kaj se dogaja tudi v lokalnih okoljih. Prebral sem, da si je gospod župan občine Ravne na Koroškem kupil na Švedskem skorajda ducat novih hlač. Slišal sem tudi, da je pred časom župan Radelj ob Dravi postal srečen očka. Čestitamo. Za Dravograd pa moram priznati, da ne vem najbolje, ali tam že imajo župana, ali so ga sploh kdaj imeli oziroma ali ga sploh nameravajo imeti. Slovenj Gradca pa ni ne videti ne čutiti, kar lahko pomeni tudi to, da tam dobro delajo."

- **Gospod Bučar, za tale kratek in navidezen klepet se vam najlepše zahvalujemo.**

CERKVENI DOLGOVI

V Radljah ob Dravi so tudi finančno zvozili sejem in praznovanje 850. letnice Radelj ob Dravi. Tako pa se ni godilo pri obnovi tamkajšnje cerkve Sv. Mihaela, ki so jo ob tej priložnosti obnovili in tudi blagoslovili. Farani so prostovoljno prispevali poldrugi milijon tolarjev, župan Herman Tomažič se je v tem letu odpovedal protokolarnim sprejemom in protokolarni potrošnji, in je sto tisočakov namenil za cerkev. Ostal pa je še dolg v višini kakšnih dveh milijonov tolarjev, in župnijski urad danes ne ve, kako bi se znebil tega "pufa".

VASICA MUZEJ

Imeli smo mesto heroj, imeli smo mesto muzej, zakaj na Koroškem ne bi imeli še vasice muzej. Za ta naziv predlagamo seveda Trbonje, kjer so odkrili pražival, sedaj pa še ene od najstarejših orgel na Slovenskem.

PRIMORSKI DUH VODI KOROŠKI DUTY FREE SHOP

Tudi podjetje Emona, ki ima na našem koncu kar tri brezcarinske prodajalne, se je odločilo za rošado. Za šefa oz. šefinjo v tovrstni trgovini v Libeličah je Emonino vodstvo postavilo Tanjo Rebernik, Primorko brez pardona, ki ni samo na začasnem delu na Koroškem. Gospa Rebernik ima bogate izkušnje v "free - shopovskem" poslovanju, saj je do minulega 1. novembra delala v prodajalni na mejnem prehodu Vič, še prej pa si je zdajšnji delovni image gradila v "dutyjih" znotraj Koroške. Brezkompromisna novopečena šefinja naj bi na novem delovnem mestu imela vlogo dobre vile (beri mojster za dvig prodaje). Njena neobremenjenost s tukajšnja mentaliteto ji lahko ob vsem tem izdatno pomaga, na pomoč pa ji bodo bržkone stopile tudi številne stranke, ki bodo v trgovini v Libeličah ob nakupu lahko začutile tudi nekaj primorskega štimunga, ta pa bo obogaten z italian style.

SPOŠTLJIV ODNOS DO MINISTRA

Ko je pred dnevi minister dr. Maks Tajnikar obiskal Ravne na Koroškem, smo na pogovoru pogršali nekaj najbolj "močnih" obrtnikov, kot sta Miran Igerc, Marjan Slemenšek itd. Vendar so ti najuspešnejši obrtniki, okrepljeni z železarskim finančnikom in bodočim zasebnim podjetnikom Rudolfom Rajzerjem ministra pričakali v posebni sobi pri Brancurniku. Tja je namreč občinska vlada povabila ministra na prigrizek, a mu domači obrtniki niso odstopili mesta. Gostincu Dragu Delalutu je sicer bilo zelo nerodno, ima pa veliko srečo, da ima pri roki še eno gostilno in je rešil zadevo v gostilni Vaukan.

Samo zamislite si obraz in vedenje gospoda Rajzerja, če bi k Brancurniku prišel finančni minister Gaspari ali minister Šešok...

ČESTITKE

Dobro je znano, da smo se Korošci lepo ubranili turškega naskoka in tudi v Republiki Sloveniji to dobro vedo. Predsednik Milan Kučan je podpisal ukaz o podelitvi odlikovanja častni znak svobode Republike Slovenije, ki so ga med drugimi prejeli Zvonko Ulcej, Alojz Cifer, Maks Gorenšek, Stanislav Izak, Zlatko Halilović in Marko Kokol. Kot dopisni Korošec pa je to priznanje prejel tudi Skavko Kocmut.

NOVO NA RAVNAH

ČEČOVJE 5 (Hotel Merx)
Ravne na Koroškem

BOGATA IZBIRA OKEN, SENČIL,
VRAT, MONTAŽNIH STEN in HIS!

10 - 35 % popusta
ob takojšnjem plačilu

pridite: vsak dan od 8⁰⁰ do 15³⁰
in prvo ter tretjo soboto od 8⁰⁰ do 12⁰⁰

Tel.: 0602/ 20-175

 JELOVICA

trgovsko podjetje PECA COMMERCE, d.o.o.

*industrijska
prodajalna*

V NAŠI PRODAJALNI LAHKO PO UGODNIH CENAH KUPITE:

- AKUMULATORJE VSEH VRST
- ELEKTRO IN VODOVODNI MATERIAL
- BARVE IN LAKE
- ORODJA
- ČISTILA
- ŠPORTNE ARTIKLE

NA VAŠO ŽELJO NAROČIMO MATERIAL VSEH VRST

OBIŠČITE NAS!

RUDNIK MEŽICA, 62392 Mežica, Polena 5, Tel. 0602/35-110,
Telex 33124 rudme, Fax 0602/35149, 35203

ZAVAROVALNICA
MARIBOR

POSLOVNA ENOTA SLOVENJ GRADEC
(Avtobusna postaja)
Tel.: 0602/41-595, 41-813

PREDSTAVNIŠTVO:

- RADLJE OB DRAVI, Tel.: 0602/71-941
- RAVNE NA KOR., PREZIHOVA UL. 24,
- Tel.: 0602/21-346
- DRAVOGRAD, TRG 4. JULIJA, Tel.: 0602/83-071

**V 365 DNEH JE LAHKO SAMO EN
DAN NESREČEN.
NE PUSTITE SE PRESENETITI!**

**ŽIVLJENJE GRE
NAPREJ IN MI Z VAMI**

ivovolek **lek**

PROIZVAJAMO
IN PRODAJAMO
aparate in materiale
za zobozdravstvo
s področij:
PREVENTIVE
KONSERVATIVE
PROTETIKE
ORTODONTIJE

 lek d.d. Ljubljana

tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov d. d.

61117 Ljubljana, Verovškova 57, p. p. 81

telefon: (061) 182-161

telex: 39403

telegram: Lek Ljubljana

telefax: (061) 183-517

Majhni in veliki palčki

VRTEC NA MUTI

Majhna je kot palčki, ki jih poznamo iz otroških knjig, in z očkami, iz katerih sijejo sami vražički. Vsa nagajiva je in kar naprej jo moraš imeti na očeh, da ti ne naredi kaj, kar ti še dolgo ne bo všeč... Pa vendarle je vsa zlata in kot bonbonček, ko se ti skobaca v naročje in ti takole zaupno pove v uho: "Mama je reku, da moram imeti drisko...!"

PETEK

Imamo to veliko srečo, da Karli razume tovarišice v vrtcu in da ima rad otroke, predvsem pa, da je velik virtuozi na harmoniki. Vsaj enkrat na teden se oglasi v vrtcu na Muti in prinese svoj meh s sabo in otroke kar tako povpraša: "Kako se udarja na trobente?"

Sprva drobne ročice pokažejo, kako se udarja na bobne, potem pa se le spomnijo, da se na trobento vendarle ne bobna. Piha se. Pa harmonika?... s Karlijevimi rokami počasi leze v nasmeh, ki zleze pod kožo tudi otrokom. Kar tako, meni nič, tebi nič, so začeli tancati, pa ploskati, nazadnje plesati, da jim Mihec, pa Vesna, Jasmina ali Domen niso mogli reči ne. Se lepše, ker z njimi plešejo in rajajo tudi njihove tovarišice; vse nasmejane, razigrane, pojejo: "Mi se mamam radi, kakor stari gadi..."

ČETRTEK

K malčkom je Vita pripeljala babica. Malokdaj ga vidi, ker je Celje kar nekaj kilometrov oddaljeno od Mute, pa zato takrat, ko ima svojega vnučka, s še večjo ljubeznijo posedi ob njem. Kakšno uro ostane z nami v vrtcu in kar ne more verjeti, koliko dela, pa koliko ljubezni in razumevanja moramo podeliti tem dvo, tro in štiriletnim otrokom. In takrat se, kot že ničkolikokrat doslej, prepričujem, da bi morale te moje Inčike, Mihce, Mojce, Janje, Primože, Polonce, pa vse te nedobudne zvedave glavice, ki se drenjajo okoli naju z Elico, pravzaprav cartlati njihove mamice. In se grenko nasmehnem, ko Mihec reče, da ga boli srcece. Zato, ker nima mamice. Mihi, Mojci, pa Peterčka s svojo punčko, Evica z milino; mamice pridejo! Ob dveh. Do takrat pa mi naredimo grad sanj.

SREDA

Pri starejši skupini je zlat fant. Jurček. Kar naprej kaj ušcipne otrokom, jim tako neznanško nagaja, da ga Mateja pokara: "Jurček, tvojega Miha imaš pri malčkih. Tako zlat je in ga srček boli...! Toda ta Jure rabi le veliko, veliko ljubezni in jo, kar hoče izsiliti pozornost, kaže na grob način. Pa ljubček niti malo ni hudoben. Ko si ga posadim na krilo in ko mi razkazuje knjigo, ki jo je v dar prejel skupaj z bratcem od deda, je v njem toliko miline in topline, da bi ga najraje k sebi stiskala takole ves dan... A v vrsti čaka še štiriletna Sandra, Mateja, Zala s svojimi številnimi pripovedmi, da mi trga srce: čemu imam samo dvoje kolen, dvoje rok in eno samo srce... Vse bi objela, jih objemala... do mamičinega prihoda.

TOREK

Popoldne je roditeljski sestanek. Malo treme je čutiti pri vseh tovarišicah. Vodja enote, tovarišica Anica, sicer pomirja, kot to zna vedno, toda kaj, ko lahko gre tudi kaj narobe! Čeprav si tovarišice želijo predvsem sodelovanja s starši, teh vezi nikakor ni. O da, pri plačilu in pri cenah se vedno najdejo kakšna nesoglasja, ki jih da s kulturnim obnašanjem obeh strani mirno rešiti, tudi kakšna mama pokara tovarišico, ko ji je njen sine zaupal, da se v vrtcu veselo tepemo... toda česa resnejšega in globljega pa ni. Pa imamo na Muti vendarle domiselne in delovne ljudi, samo malce treme, ali pa lagodja je vedno z njimi.

PONEDELJEK

Nov delovni dan je, zato so otroci malce nemirni. Čutiti je sobotno - nedeljsko sproščenost, pa malce preveč gledanja televizije.

Da jih umirim, se gremo vrhunske telovadce. Globoko dihamo, damo roke v bok in skačemo, petkrat v zrak,

Čisto tiha je in nežna, da preprosto ugibam, kako sploh živi. Boji se nas, čeprav ji izkazujemo več prijateljstva in miline kot komurkoli drugemu.

Pa vendarle se mi nasmehne, ko jo posadim na školjko, da steče potoček. S skupnimi močmi oblečeva kavbojke (ki jih je kupila mamica!) in umijeva drobne ročice.

Pa mi Evica pokaže še super čevljuje (ki jih je, spetoljubčka).

Kakšno olajšanje! Rada me ima! povedano na uho! - kupila mamica) in mi stisne poljubčka.

Kakšno olajšanje! Rada me ima!

RADA ...

petkrat v počep. Domen, ki bi bil že tako rad v čisto tapravi in ne v mali šoli, mi pokaže svojo veliko črno torbo z za zdaj moderno dudo.

Bojan, ki, revček, nosi veliko preveč kil in mu govorjenje povzroča veliko skrbi, se z nami veselo smeje, ko še zmeraj kot telovadci pozdravljamo prijatelje... "Zdravo, Edi. Pozdravljen, Matej!" In ko so že utrujeni in naužiti svežega zraka, se domenimo, kaj bomo jedli. Seveda vedno to, kar nam pošljejo iz kuhinje. A prav je, da vemo,

kaj je to (in čeprav skuta s korenčkom... brr).

Tovarišica Anica obljublja lutke, izdelavo novih zaves, cel kup kostanjev, kopic in fantičev nas še čaka... BO EN DAN DOVOLJ DOLG?

NEDELJA

Blaž in Sabina sta prepirljiva kot vedno. Velikokrat si rečem, da sta si preveč vsaksebi. Le kje sta pobrala ognjevitost?

Moj dom je povsem nekaj drugega kot vrtec. Kljub kričanju mojih dveh junakov je toliko miru v njem! Pa si ne morem kaj, da bi ga ne primerjala z onim drugim, kjer jaz, kot toliko slovenskih mam služim kruh.

Znam biti dovolj pravična do vseh? Jih imam predvsem dovolj rada? Vsak dan, vem, se Anica, Elica, Tatjana, Metka, Tanja, Martina, Meta, Renata in Maruša sprašujejo isto kot jaz.

SOBOTA

Zbudim se v deževno jutro. Srečna, da ostajam doma in srečna, da se bodo Maje, Tjaše, Barbike, pa Dejani, Tomaži in Matjaži počutili isto kot jaz.

Ponedeljek bo nov dan!

Tončka Repnik - Vrhnjak

ko-si

TUS - KOSI

podjetje za proizvodnjo netkanih tkanin

Stari trg 6a

62380 Slovenj Gradec

telefon: (0602) 42-659, n.c. 43-731

telex: 33450 YU KORAF

telex: (0602) 43-795

DEJAVNOST

Razvijamo in izdelujemo vložne materiale za oblaženo pohištvo in vzmetnice na osnovi naravnih rastlinskih in živalskih vlaken. Prednost naših proizvodov je v tem, da so izdelani iz pretežno naravnih materialov, kar omogoča našim kupcem proizvodnjo visokokvalitetnih BIO programov.

Proizvajamo tudi BIO izolacijske materiale, ki zagotavljajo zdravo bivalno okolje.

S G P K O G R A D D R A V O G R A D

GRADBENO PODJETJE d.o.o.

S L O V E N J G R A D E C

IZVAJAMO VSE VRSTE VISOKIH IN NIZKIH GRADENJ,
ADAPTACIJE, STROJNE INSTALACIJE, KLJUČAVNIČARSTVO,
KLEPARSTVO IN KLIMA NAPRAVE.

HAGAR - ROMAN O NAŠEM ČASU IN LJUDEH

Roman Hagar Prevaljčana Vinka Ošlaka, ki je jeseni 1992 izšel pri ljubljanski založbi Mihelač (113 str., 16 poglavij), je avtorjevo prvo čisto prozno delo. Doslej je bil predvsem znan kot publicist, čeprav res že njegovo dnevniško besedilo Saj nikoli ni bilo drugače (1991) vsebuje elemente proze.

Vsebina. Leopold Germ, mlad duhovnik, pride v rodne Sele za kaplana. Hitro se izkaže z ostro brez-kompromisnostjo: nevernima staršema zavrne krst otroka, ker hočeta le zadostiti običaju, skupino vernikov poskusi nagovoriti k pristanku na nekakšno prostovoljno samoobdavičitev, da bi z zbranimi sredstvi pomagali enkrat nemu, potem drugemu v skupnosti. To kaplanovo početje obsodi tako (komunistična) oblast kot tudi pomožni škof. Vendar stvar nima hujših posledic in lokalna veljaka ga celo vabita v svoj gostilniški kvartaški krožek.

Kaplanovo večkratno merjenje moči z oblastniki predstavlja en pramen v spletu romana, drugi je prijateljstvo z gospo Goll in njeno hčerko Katarino. Katarina je zanosila z neznanim lokalnim kulturnikom in hoče splaviti, mati pa prosi kaplana Germa, naj jo od tega odvrne. Mlada se res večkrat sestane. Germ uspe rešiti otroka, vendar se medtem zaljubi v Katarino. Četudi je razmerje le platonsko, je kot duhovnik vendarle zavezan Cerkev. Izlet v gore in zdrš v prepad preseka nerešljivi problem.

Diskusija. Zgodba je sicer skromna z dogodki, a polna notranjih napetosti, ker je zgrajena na nasprotjih: kaplan - komunistična oblast, kaplan - učitelj Doberšek, ki ga še kot dijaka hoče obvarovati "brezperspektivnega" bogoslovja, kaplan - Katarina, kaplan - lastna vest. Takoj se pokaže, da je treba Ošlakov roman sprejemati na več ravneh.

Ena je dokumentarna resničnost

bližnje preteklosti, ko je komunistična (beri tudi: brezbožna) oblast videla v Cerkev in duhovnikih svoje naravne nasprotnike, če ne kar sovražnike, ki jih je treba držati v rezervatih verskih opravil in jim onemogočiti kakršenkoli družbeni vpliv. - Zato stalne polemike med mladim kaplanom in občinskimi funkcionarji.

Druga ravnina je odnos med moškim in žensko v dimenzijah duhovnega. Po besedah založbinega recenzenta Denisa Poniža gre za "ljubezen dvojnega notranjega zorenja, samospoznavanja in spoznavanja drugega, odkrivanja lastnih in tujih lepih in manj lepih karakternih lastnosti ..."

(Zaradi pomanjkanja prostora zavestno izpuščam vrinjeno zgodbo o profesorju Merlotu, ki sicer pomaga razumeti kaplanovo psiho, vendar ne vpliva bistveno na potek romana).

Ošlaku je treba priznati, da je napisal zanimivo in berljivo knjigo na aktualno temo. Ker je znan publicist in dober diskutant, je njegova glavna moč dialog. Vendar to ni dialog realistične sorte, ki junaka obenem že karakterizira. Ošlakovi govorniki so vsi enako miselno in stilno spretni besedovalci, ki jim je sabljanje z besedami priljubljen šport, da celo, užitek.

Primer:

"Bistvo klera bo pač vedno ostalo izzivanje."

"Bistvo učiteljev z znanstvenim svetovnim nazorom: skrbeti za motive izzivanja."

Osupljivo je, da so enako večji, ostrji, hitrih refleksov in izbranega izražanja po vrsti: kaplan, župan, škof, gospa Gollova, Katarina.

Za Ošlaka bi nemara smeli uporabiti Olimpiodorovo sodbo o Platonu: "... dialog ima svoj končni namen v pretresanju osnovnih etičnih resnic, katerih pripoznavanje nam kaže pot,

ki moremo po njej skupno s svojimi someščani priti do srečnega življenja..."

Začetni, zelo impresivni metaforični opisi Sel (fižiolovke = lesene antene ubošva) so dokaz, da Ošlak obvlada tudi ta stilni element, vendar ceni izražanje idej mnogo više. Zato se mu v končni posledici zgodi, da je roman Hagar mestoma napisan kot bleščeča razprava, da pa v njem vendarle ne pulzira življenje v svoji raznolikosti, da niti ljudje ne živijo polno, ampak se gibljejo v svetu idej, vizij, želja. Kaplan je tako poln sam sebe, da ne vidimo ljudi, zaradi katerih je pravzaprav študiral bogoslovje, prišel na Sele in - se odpovedal Katarini. Kakor da je vse, kar ni visoka ideja (čeprav je humus življenja), manj zanimivo.

Tako je v romanu Hagar mislec precej nadglasil umetnika.

Naslov. Hagar (tudi Hagara in Agara) je oseba iz Svetega pisma: to svojo egipčansko deklo je Sara, ko je verjela, da je nerodovitna, dala možu Abrahamu za priležnico. Hagar je res rodila sina Izmaela, a se je obenem tudi prevzela, zato jo je Sara z otrokom vred izgnala v puščavo. (Izmael naj bi bil prednik današnjih Arabcev). "Hagar" poimenuje kaplan Karolino med svojim padcem v smrt.

Kraj in ljudje. Stvar za roman sicer ni bistvena, a recenzent jo mora vsaj omeniti: domačini bodo v Selah verjetno prepoznali Prevalje, z malo domišljije pa bodo morda dešifrirali tudi kakšno usodo in še bolj osebo, saj se v knjigi pojavijo npr. živinozdravnik Čedernik, župan Adolf Neger in drugi.

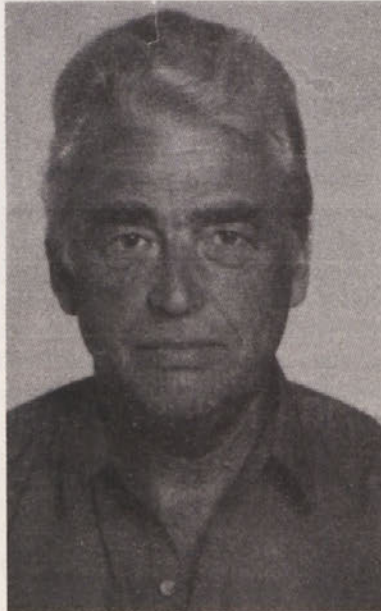
Ošlakov roman je slovenska javnost sprejela z naklonjeno pozornostjo.

Marjan Kolar

LDS
LIBERALNO-DEMOKRATSKA STRANKA
KOROŠKE

**PREDSTAVLJAMO NAŠE
KANDIDATE ZA
NOV SLOVENSKI
PARLAMENT**

Volilni okraj
DRAVOGRAD - RADLJE

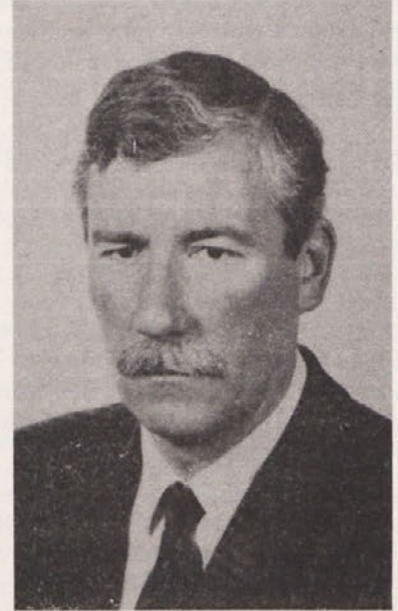
Maks SUŠEK

Volilni okraj
RAVNE NA KOROŠKEM

mag. Herman RIGELNIK

Volilni okraj
SLOVENJ GRADEC

Peter PETROVIČ

PRIHODNOST NI ČRNA

LDS
LIBERALNO-DEMOKRATSKA STRANKA

Intervju ob
izidu
pesniške
zbirke

Blaž Prapotnik - pesnik, glasbenik, grafik, a v vsem

VERNIK BREZ RELIGIJE

Blaž Prapotnik, 26 - letni Slovenjgradčan, tiskar v slovenjgraški tiskarni; še prej srednješolec v Velenju, študent v Ljubljani, še prej pa seveda vrtničkar, mali šolar in osnovnošolec, a že takrat in ves ta čas in še danes - glasbenik, likovnik, pesnik.

Imel sem to srečo, da sem rasel v umetniškem okolju. Če obstaja vpliv okolja, sem gotovo nekaj dobil, nekaj pa je tudi dednost. Mama je slikala olja in je tudi aranžerka, stric je svobodni umetnik. Tako sem na primer plakate začel oblikovati že v osnovni šoli, za glasbo pa ne vem, od kod mi je "padla", v mamine oljne barve pa sem padel že kot kratkohladičnik...

- **Drugačni ste predvsem zaradi tega, ker niste samo pesnik, ne samo glasbenik in ne samo grafik, pač pa se izpovedujete v vsem trojem.**

Že resenančni umetniki so bili vsestranski, nas pa je sodoben svet usmeril. Bil sem prva žrtev usmerjene generacije, še posebej, ker sem hodil v strokovno šolo. Ker tam nisem dobil humanistične izobrazbe, sem študiral individualno. Ugotovil sem, da je bilo mnogo priznanih umetniških imen vsestranskih, med drugimi tudi moja "kolega" Whitman in Blake. Bila sta tiskar-

Blaž Prapotnik

ja, oba tudi pesnika, Blake še slikar. Risala in pesnila sta tudi Lorca in Prevert. Študiral sem tudi Kandinskega, ki je barve in zvoke tako primerjal, da se lahko samo zamisliš.

- **Ampak pri tej vsestranskosti je možno, da "kdor je povsod, ni nikjer"!**

Težko je biti vsestranski na "špici". Toda - če ti je že kreacija zadovoljstvo, ti je vseeno, ali se izdelek posreči ali ne. Bistvo je prepuščeno ustvarjanju, intuiciji. Ustvarjanje je hkrati pot in cilj.

- **Vam se je to pesniško zbirko očitno posrečil tudi izdelek. Tudi pri oblikovanju ste sami sodelovali.**

Da, imel pa sem tudi odlična fotografa in druge dobre sodelavce, Tako je lahko nastala ta knjiga, s katero sem zelo zadovoljen. Vesel sem, da mi je direktor založbe VORANC gospod Niko R. Kolar dovolil samostojno oblikovanje na osnovah, ki jih je s prejšnjima zbirkami sam zastavil. Imam pa tudi veliko razumevanja za svoje ustvarjanje pri vodstvu tiskarne Slovenj Gradec, g. Albin Kac se je osebno zavzel za mojo zbirko, kar zelo cenim.

- **Kako je do nje prišlo?**

Tri zvezčice poezije sem imel že narejene, preden se me je mentor dotaknil. Izdal sem jih v samozaložbi, imenujejo pa se: POSQS ŠT: 1, KRIK IZ LABIRINTA in STRGANE STRUNE. Bile so bolj za prijatelje, da so pesmi zbrane, da se ne izgubijo, k izdaji pa me je spodbudilo mnenje profesorja Toneta Turičnika. Lani sem se potem znašel v slovenjgraškem literarnem klubu, kjer sta me spodbujala profesorja Turičnik in Makuc ter pesnik Marjan Mauko, bile so objave v Odsevanjih, tudi v Mentorju, v mariborskih Dialogih in lani v 12. številki Sodobnosti. S tem je bila pot za knjigo odprta in z založbo Voranc smo začeli kovati načrte za izdajo. Bolje je izdati knjigo, kot prijatelja, ha-ha-ha.

- **Za recenzenta se vam je posrečilo dobiti imeni, vredni zavidanja - Cirila Zlobca in Marjana Pungartnika.**

Ko sem po mentorjevih nasvetih začel pošiljati pesmi revijam, si nisem delal iluzij, ker imam v pesništvu bolj čuden pristop. Toda bilo je sprejeto, tudi pri uredniku Sodobnosti Cirilu Zlobcu. Prav njega sem se tudi odločil poprositi za recenzenta. Napisal sem mu vljudno pismo, se mu opravičil, da ga nadlegujem in pripisal prošnjo. Pristal je in mi to sporočil v tako prijaznem pismu, da smo se vsi "topili".

- **No, gotovo ni pristal samo zato, ker ste ga vljudno prosili, ampak predvsem zaradi kakovosti vaših pesmi. V čem vi sami vidite kakovost, to drugačnost, zaradi katere vam je že pri teh letih uspel veliki met, kljub temu, da v literarnem klubu še niste bili na vrsti za lastno izdajo?**

Zbirka je izredno močna. Forma ne prevladuje, ker jo prilagajam funkciji. V pesmih sem iskal ideal in napisal, kar sem našel - realnost. Zato sem vernik brez religije.

Ker sem se začel zanimati za svet okoli sebe v času panka, je mogoče moja poezija oblika panka, angažirana. V mojih pesmih je tudi drugačnost v izrazu, saj hote kaj zabelim s psovko. Bralca večkrat hote zavedem na drugi miselni vzorec, da na koncu z obratom dosežem učinek itd. Moja poezija je takšna, da je ne priporočam med kosilom. Med kosilom se namreč nič ne čita, ker škodi želodcu. Poezija bi morala biti čitana tako, kot je napisana. Nikoli mimogrede!

V moji pesniški zbirki so tudi stvari, ki jih marsikdo ne bo razumel. Treba bo napeti možgane. Ampak - človek mora biti nenehno pijan: ali od kreposti ali poezije ali vina. Seveda je najlažje biti pijan od vina in prav te apatičnosti, ne samo od umetnoati, ampak od vsega, sem sit in jo mnogim zamerim.

Blaž Prapotnik

PEGAZ PREBIJA ZVOČNI ZID

• Kaj ste vidnega dosegli na glasbenem področju?

Igram basovsko kitaro. Dolgo sem bil član skupine ILEX, zdaj jim dam še kakšno besedilo, pripravil sem jim plakat in celostno podobo. Tudi za jazz - rockovsko skupino PULSA THEATRO pišem, s kolegom pa imava skupino PEGAZZ. Prisotnost na glasbeni sceni mi veliko pomeni. Glasba namreč zelo vpliva na mladino, jaz pa želim prispevati kakšno kvalitetno besedilo. Blebetanja je že preveč, tudi drugače.

Je pa zoprno delati z mano. Ko si kaj zamislim, bi to rad speljal, kot sem si zamislil, in posebno v glasbi težko narediš kaj kompleksnega, če ne poznaš not. Najtežje pa je dobiti homogeno ekipo ljudi, ki bo dobro funkcionirala.

• Če se za konec dotakneva še vaše zadnje umetniške žilice - oblikovanja - gotovo ste se zaradi te svoje sposobnosti zaposliliv tiskarni?

V tiskarstvu sta združena tehnika in umetnost, čustvo in razum, saj prideš s tehničnimi pripomočki do umetniškega dosežka, če znaš.

Sicer pa na tem področju pri meni ne gre toliko za umetnost, pač pa predvsem za uporabno dejavnost. Oblika je v službi namena (funkcija in forma). Delam plakate, zdaj so mi zaupali likovno podobo Odsevanj, imel pa sem že tudi nekaj lokalnih razstav. Lahko rečem, da imam grafiko za - spočitje oči! Delam, da si zagotovim eksistenco - ustvarjam, da jo upravičim!

Helena Merkač

Blaž Prapotnik PESMI

Začeti je seveda treba pri pesmi (U)biti pesnik, ker je najbrž v njej odgovor na vrsto vprašanj, ki jih Blaž Prapotnik z ihto in zajedljivostjo meče po straneh svoje zbirke, kakor meče bombe. Zdi se, da so se nanj zgrnile vse tegobe tega sveta, ker kako bi drugače napisal, da so njegove pesmi - njegovo sranje, kar ne pomeni nič drugega, kakor da obstaja nek višek, s katerim hodi človek po svetu in ga mora v nekaj investirati. Ta višek je mračna vizija, v kateri se svetu resnično slabo piše (stari in tako jasno prepoznavni motiv katastrofe, ki izraža elementarno pesniško imaginacijo "v sozvočju nevarnih vibracij tedaj zaniha preroška grožnja: nevarnost resonance in katastrofe"). Ker kaj bi tako slab svet, ki je po svoje samo republika neke usodnejše resničnosti, kakor odmev izmalicena in posmehljiva podoba! Pesnik to slači s površine, da bi zazijal najgloblji nesmisel bivanja. Kajpak jo pri tem svet odnese poceni, gre naprej tak, kakor se odslkava v tisku (med sabo sprti stavki, kakor pravi v Visoki pesmi o tisku), samo izziv vrača pesniku in ga sprašuje, kaj pa je on, navsezadnje ("nikoli pa ne boš izvedel, koga v resnici srečuje - tvoj lastni odsev v zrcalu", Odsevi). V vsem se razkriva problem identitete, ki je tudi temeljno vprašanje pesmi (U)biti pesnik - tako nedoločljivo mesto med tolikimi povnanjenostmi in žgočim samodojemanjem, slo'po duši; raztrganost in vendar toliko energije, da vse drži skupaj.

Prapotnikove pesmi so tudi oblikovno kakor bombe, kajti dostikrat široko razpredajo dispozicijo, da bi jih razneslo na koncu na drugi, simbolični ravni. Tujki vseh mogočih nečlovečnosti so nam podtaknjeni, pesnikova stvar je v tem, da jih s preciznimi udarci ubija kakor zajce. In vse to se dogaja na nekakšnem malomestnem vrtu, kjer je še mogoče slišati šumenje bližnjega potoka, zato pa že takoj za vogalom hrumi kakšen disko klub, kjer je mogoče videti vse tisto, kar je sicer doma tisoče kilometrov stran. Včasih so z rockom navdihnjene pesmi pisali ameriški pesniki, zdaj tista jeza ubija drobne zajce nesmislov po vsem svetu. Morda je ta jeza najčistejša, najbolj smiselna in tudi najbolj nedolžna (in za to pravzaprav gre, za človeka, ki ga še ni požrla rutina, za nedolžnost) je pesem, ki govori o tem, kako je svojčas narisal na šolsko klop kljukasti križ. "Vedel sem, da ne bi smel, in samo zato sem to storil." Tudi to je del protislovne duše pesnika, da veže življenjsko energijo, libido, če hočete, na predmete, in jih s tem oživlja. Navsezadnje v kljukastem križu ni težko prepoznati sprevrnjene svastike, sončnega simbola. Življenjska energija, ki jo posebja sonce, kar buta ven iz podzavesti, in pesnik tudi porumenelo straniščno školjko oplodi s smislom matere zemlje. V tem je smisel ustvarjanja, kreacije, smisel govorjenja o duši je vdihovanje duše, navdihovanje.

Jezna, srdita angažiranost se kajpak izraža svobodno, tako da najdemo v pesmih jezikovno mešanico govornišva, slenga in drobce tradicionalne jezikovne estetike ("Poglej človeka v sivem objemu dima./ V družbi majhnih smrdljivih ogorkov./ ki kot pozabljeni dnevi vabijo svoja trupla /nekam na dno kristalnega spomina."), še angleščina ne manjka. Tako pač je, zanalašč narejeno, da bi potem nekdo naredil z branjem in doumevanjem te pesmi za okna smisla. Nobenega pomena nima govorjenje o čistosti izraza, kajti Blaž Prapotnik je kakor vrtnec, v katerega voda posesa vse mogoče reči. A ko bo vse leglo na svoje mesto, bomo v njem našli tudi pesnika razčlenjene in čiste pesniške fraze.

Če je ta ocena namenjena za priporočilo založniku, je treba reči, da knjigo pesmi Blaža Prapotnika priporočam, toplo priporočam.

Marjan Pungartnik

ČASOPISNO ZALOŽNIŠKO PODJETJE VORANC d.o.o.

Ravne na Koroškem, Čečovje 5
KNJIŽNI PROGRAM
1992/93:

1. Silvija Borovnik: SLOVENIJA, MOJA AFRIKA (izbor esejev, kritik in zapisov)	5. Modesta Wolf: SPOMINI NA DOM (biografski zapisi)
2. Jani Rifel: OBLETNICA SAMOTE (proza)	6. Tone Sušnik: ŽIVLJENSKA POT DOKTORJA FRANCA SUŠNIKA 1898-1980
3. Primož Suhodolčan: PETER NOS (proza za otroke)	7. Dr. Franc Sušnik: ZAPISI (izbor iz zapuščine)
4. Mira Cajnko: IN VENDAR JE SREČA, ČE SI MAVRIČEK (proza za otroke)	8. Fotomonografija: MEŽIŠKA DOLINA

ČZP VORANC, d.o.o. sprejema naročila
za natis prospektov, katalogov,
zbornikov in podobnih publikacij.

Najboljši koroški smučar alpinec Mitja Kunc pred štartom v novo sezono

V OSPREDJU ŠE VEDNO VELESALOM IN SUPER G

Pred dnevi je v ZDA odpotovala slovenska moška alpska smučarska reprezentanca, ki so jo sestavljali Mitja Kunc, Jure Košir, Gregor Grilc in Andrej Miklavc, z njimi pa je čez "veliko lužo odpotovala tudi Nataša Bokal, ki se že ves čas pripravlja po samostojnem programu, skupaj s trenerjem Drobničem. V Coloradu v Ameriki bodo opravili enega zadnjih treningov pred pričetkom tekmovanja za svetovni pokal, ki se bo letos pričel za moške v italijanskem Sestrieru. Na ameriških smučiščih bodo fantje vadili predvsem slalom in veleslalom, saj bodo prve tekme v letošnji sezoni predvsem v teh dveh disciplinah.

Pred odhodom v ZDA smo se pogovarjali z našim najboljšim smučarjem **Mitjem Kuncem** iz Črne, ki je bil zaradi bolezni prisiljen ostati nekaj dni doma, medtem ko so se njegovi reprezentančni kolegi zavzeto pripravljali za bodoče napore tekme.

"Imel sem virusno vnetje grla in sapnika, zato se nisem udeležil zadnjega kondicijskega treninga. Sedaj je že bolje in upam, da mi izpad treninga ne bo delal prevelikih težav, čeprav sem kar precej izgubil na moči," je povedal Mitja Kunc in pripomnil, da so bile dosedanje priprave zadovoljive.

"Nekaj izpada je bilo zaradi slabega vremena in so bile razmere na ledenikih slabše. Zadnje jesensko deževje je povzročilo, da je v gorah zapadlo precej novega snega, zato proge niso bile vselej optimalno pripravljene. Nekaj težav smo imeli tudi na pripravah v Novi Zelandiji, toda manjkajočo vadbo smo kasneje nadoknadili."

• **Kako je pred letošnjo sezono s svojo "paradno" disciplino, to je veleslalom, kjer si v tekmovanju za svetovni pokal že dosegal izvrstne rezultate?**

"Na pripravah v švicarskem Sas Feju mi je šlo odlično, tako v veles-

lalomu kot v super G, kjer sem tekmece premagoval skoraj za sekundo. Sodeč po časih, ki jih sedaj dosegam v omenjenih dveh disciplinah, lahko z optimizmom pričakujem prve nastope v tekmah svetovnega pokala. Toda še zmeraj zaostajam v slalomu. Ne, da bi zapostavljal slalom. To disciplino treniram bolj kot pretekla leta, toda ne gre mi najbolje."

• **Mitja, v preteklih sezonah si smučal na Elanovih smučeh, ali si ostal zvest našemu proizvajalcu smučarske opreme?**

"Vozim še vedno na Elanovih smučeh in sem z njimi izredno zadovoljen. Vidi se, da se Elan trudi, saj ogromne napore vlagajo v novo MBX smučko. Tudi s čevlji sem zadovoljen. Letos sem "presedlal" iz San Marca na Nordico. Precej smo v pripravljalnem obdobju testirali te čevlje in mi najbolj ustrezajo."

• **Kakšne so sicer razmere v reprezentanci, sedaj, ko imate novo strokovno vodstvo, ki pa se mora ubadati tudi z izredno pičlimi finančnimi sredstvi v smučarski organizaciji?**

"V A ekipi še ne čutimo težav s pomanjkanjem denarja, čeprav je res, da so morali krčiti število potnikov za ZDA. Kaže pa, da je usoda smučarskega športa pri nas kar precej negotova, saj je zveza že sprejela ukrepe, ki naj bi zmanjšali stroške v sezoni 1992/93. Sicer pa je vzdušje v reprezentanci zaenkrat odlično. Tudi s trenerjem Pavlom Grašičem smo se lepo ujeli in kar se mene tiče, pričakujem boljše rezultate, kot sem jih dosegal v pretekli sezoni," je poudaril najboljši koroški smučar Mitja Kunc.

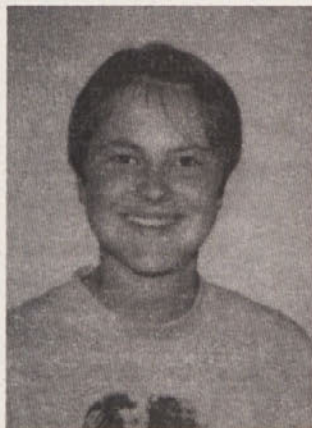
Ivo Mlakar

Lep uspeh mlade Ravenčanke na namiznoteniškem turnirju v Bratislavi

PETRA MLAKAR V POLFINALU

V Bratislavi je bil pred dnevi mednarodni turnir pionirjev in pionirk v namiznem tenisu, na katerem so nastopale reprezentance Finske, Nemčije, Avstrije, Madžarske, Slovaške, Češke in Slovenije. V naši reprezentanci je odlično zaigrala Ravenčanka Petra Mlakar, ki je pripomogla ekipi Slovenije, da je na tem pomembnem tekmovanju osvojila 2. mesto. Podobno kot v ekipnem delu tekmovanja je Mlakarjeva presenetila tudi v igri posameznic, kjer se je po izvrstnih igrah uvrstila na odlični 3. - 4. mesto.

Kot kaže, se mlada Ravenčanka, ki je sicer učenka 8. razreda osnovne šole, vse bolj uveljavlja v slovenskem namiznoteniškem prostoru. Zaradi

pomanjkanja igralk pri Fužinarju je Mlakarjeva s komaj 11. leti pričela nastopati v letu 1990 za Kemičar iz Hrastnika, letos pa je prestopila v Kajuh Slovan iz Ljubljane, kjer, čeprav je še pionirka, z dobrimi igrami opozarja nase v prvenstvu prve državne lige. Kljub temu, da porabi veliko časa za namizni tenis, saj se vsak petek vozi z avtobusom v Ljubljano na trening oziroma tekme, je Petra v šoli tudi odlična učenka. In da ne pozabimo, precej zaslug za hiter in kakovosten vzpon svoje hčerke je imel nedvomno tudi oče Zdravko Mlakar, ki je sicer trener pri namiznoteniškem klubu Fužinar.

I. M.

KOROŠKA USPEŠNA V ANGLIJI

Državni prvak Ravenčan Srečko Kuzma ter Boris Žigante iz Sežane sta zastopala slovensko reprezentanco v dartu ali kraljevskem pikadu na evropskem prvenstvu v Doncastru v Angliji. Med 18 ekipami sta zasedla 9. mesto. Med posamezniki je postal evropski prvak Anglež Jack Bentley, Srečko Kuzma, sicer član Dart kluba Lečnik, pa je osvojil 17. mesto. Uspešen je bil tudi nastop naše ženske reprezentance, saj sta Rebeka Špiljak iz Dravograda in Danica Lozinšek iz Ptuja prav tako osvojili 9. mesto v ekipnem tekmovanju.

I. M.

Matej Vidovič, nogometaš prvoligaša Rudarja iz Velenja

POT NAVZGOR

Še v minuli nogometni sezoni smo Mateja Vidoviča videli na koroških nogometnih travnikih, ko je nosil dres tretjeligaša (do letos) Slovenj Gradca. V letošnjem prestopnem roku se je enaindvajsetletni nogometaš iz Črne na Koroškem preselil v prvoligaški klub Rudar iz Velenja. Že po prvih igrah v zeleno - črnem dresu so velenjski navijači lahko videli, da Matej Vidovič za njihovo moštvo pomeni pravo okrepitev, ki se bo v tem prvenstvu nedvomno dokončno dokazala.

- **Prvoligaš Rudar je tvoj četrti klub v karieri. Kakšni so bili začetki in kako bi ocenil sredine, v katerih si doslej igral?**

S sedmimi leti sem že pričel igrati v nogometnem klubu Peca. Iz tistega časa bi omenil trenerja Alojza Kozarja, ki mi je takrat dal največ. Ko sem bil star trinajst let, sem odšel v ravenski Fužinar. Z mladinskim moštvom smo nastopali v prvi slovenski ligi, takrat pa sem igral tudi za koroško selekcijo. Na Ravnah sem se veliko naučil od trenerjev Kokalja in Medvoza.

V tistem času, ko sem začel pri Fužinarju, se je na Ravnah igral dober nogomet. Potem so počasi nastopile težave in igralci smo seveda začeli množično odhajati. Sam sem odšel v Slovenj Gradec in mi ni niti malo žal. Sprejeli so me odlično, vselej smo bili v dobrih odnosih. Žal nam v prejšnjem prvenstvu ni uspelo osvojiti mesta, ki bi zagotavljalo nastop v enotni drugi ligi. Po dveh sezonah in pol v Slovenj Gradcu sem tako ponovno moral razmišljati o odhodu in napredovanju. Vodilni ljudje v Slovenj Gradcu so bili izredno korektni, tako da smo se zelo hitro dogovorili z Rudarjem. Ob tej priložnosti bi se jim rad zahvalil, prav tako trenerju Stevanoviču, ki je vseskozi verjel vame.

Sicer sem kontaktiral z obema koroškima drugoligašema, vendar nič kaj preveč resno. Bil sem tudi na preizkušnji v Pfliberku v Avstriji, kjer so bili zainteresirani, vendar so me nameravali posoditi klubu v nižji ligi in to mi ni bilo prav nič simpatično. Zdaj sem res vesel, da sem pristal v Rudarju, kjer se počutim zelo dobro. Igralci so me odlično sprejeli v

moštvo, trener Drago Kostanjšek je izreden mož tako po strokovni kot po človeški plati. Sicer pa ni zaman reprezentančni trener. Zdaj je na meni, da v celoti izkoristim dobre pogoje in napredujem.

- **Družina Vidovič je zares poskrbela, da Koroška ni povsem anonimna v prvi slovenski nogometni ligi. V moštvo Ljubljane namreč igra tvoj brat Samo, ki je še lani igral v Avstriji. Posrečeno je tudi dejstvo, da nosita oba dres s številko enajst. Kako gledaš na to?**

Ja, kar prijeten je občutek, ko

igrava oba v prvi državni ligi. Sicer je on že uveljavljen igralec, jaz pa se še moram dokazati. Vedno mi je predstavljal ogromen motiv za nogomet in kot mlajši brat mu seveda poskušam na nek način slediti. Drugače pa, kar se številke dresa tiče in igre sploh, sem pričakoval, da bom v Velenju igral bolj zadaj, v vezni liniji. Tako pa sem kar od začetka v

napadu in moram reči, da mi kar odgovarja. Prvi gol v novem dresu sem dosegel na turnirju v Prevaljah proti domačemu Korotan Suvelu. Zdaj so na vrsti prvenstveni goli.

- **Matjaž Cvikel je prvi igralec in kapetan Rudarja. Kako se razumeš z njim?**

Zares dobro. Matjaž je prvi igralec in kot kapetan predstavlja avtoriteto v ekipi. Z njim igram v napadu in od njega se bom nedvomno še veliko naučil. Sicer pa sva bila letos poleti tudi skupaj na morju in skupaj preživela tudi precej hudo prometno nesrečo. Na srečo ni bilo nič hujšega, po tem dogodku pa sva si gotovo še bližja.

- **Zapustil si koroški nogometni prostor, vendar dobro poznaš igralce iz boljših klubov. Kateri od njih bi po tvojem mnenju lahko igral v prvi ligi?**

Ne poznam še dobro prvoligaške konkurence, saj sem tu še sam novinec. Toda kolikor poznam njihove kvalitete, bi v prvi ligi lahko igrali Plesec, Vrabič (Korotan Suvel) ter Šumnik in Smonkar (Dravograd). Seveda bi vsi morali delati več, kar je itak pogojeno s prihodom v prvoligaški klub.

- **Zdaj si nogometni polprofesionalec in že se lahko reče, da si služiš kruh z nogometom. Kako na tvojo kariero gledajo doma?**

Oče je moj večni svetovalec. Že od mojih nogometnih začetkov mi je vedno stal ob strani, prav tako bratu. Čeprav ves čas bedi nad mano, mi nikoli ni odrejal klubov, za katere naj bi igral. Seveda je več kot dobrodošlo, da je sodeloval pri pogovorih z novimi klubi. Saj je znano, kaj vse se lahko obljublja mlademu igralcu in kaj lahko

potem izpade. Skupaj z mamo si oče ogleda vsako mojo tekmo, nič manj pa se za mojo športno pot ne zanima stric Drago Plesec, ki mi je že ničkolikokrat šel na roko. Ob mojem prvem intervjuju se jim iskreno zahvaljujem za podporo, ki si jo športnik lahko samo zaželi.

- **Praktično te ni nič več doma. Ali te že kaj "grize" domotožje?**

Ne, sploh ne. Odkrito ti povem, da nikoli nisem nameraval ostati tu, na tem koncu. Me pač ne vleče, da bi živel tu. Seveda pa rad pridem domov, ko nimam obveznosti v klubu. V kratkem mi bodo uredili še službo in potem bo še manj časa. Drugače pa je prijeten občutek priti domov, še posebej zaradi punce.

- **In prihodnost?**

Uh, težko vprašanje. Najprej se želim dokazati v Rudarju in če bo vse v redu, bom tu ostal. Lahko pa se zgodi tudi drugače. Vedno me bodo zanimali močnejši klubi, če bom z dobrimi igrami le lahko prišel do njih. Morda bi lahko kdaj zaigral skupaj z bratom... Bomo videli.

Rok Tamše

MATEJ VIDOVIČ

Rojen: 18. 4. 1971

Višina: 183 cm

Teža: 77 kg

Družina: oče JAKOB, mama IVANKA, brat SAMO

Izobrazba: strojni mehanik

Naj klub: Milano, Liverpool

Naj igralci: Pele, Rijkaard, brat Samo

Hobi: poslušanje glasbe (heavy metal, hard rock)

Piše: mag. Jože Pratkanar

SAJENJE SADNEGA DREVJA

- nadaljevanje

tejo. Take sadike v prvem letu precej več zrastejo. Sadilna jama od jeseni do spomladi akumulira veliko vlage, ki je rastlini nujno potrebna v spomladanskem sušnem obdobju. Slaba stran jesenskega sajenja pa je v tem, da sadike lahko pozimi pozebejo.

Spomladansko sajenje je bolj primereno v krajih, kjer so zelo hude zime, in za tiste sadne vrste, ki jeseni zelo pozno zaključijo z vegetacijo.

Na splošno lahko rečemo, da je pri nas boljše jesensko kot spomladansko sajenje.

Zatiranje voluharja

Voluhar je v sadnem vrtu izredno nevaren škodljivec. Objeda korenine in s tem dela na sadnem drevju ogromno škodo. Pri nas jih poznamo več vrst, od katerih je najbolj nevaren veliki voluhar (*Arvicola terrestris*). Najraje živi v bolj ilovnatih tleh, kjer napravi cel sistem rogov z več izhodi. Ne mara pa peščениh tal, ker se mu rovi sproti posipajo.

Voluhar pri hrani ni izbirčen. Objeda nadzemne in podzemne dele rastlin. Od korenin se najprej loti jablan na šibkih podlagah (M 27, M 9).

Voluharja preganjamo na več načinov, vendar je ponavadi uspeh le polovičen. Nekoč je bil v uporabi pesticid endrin, vendar je pripravek od leta 1990 prepovedan. Priporočamo uporabo strupenih tablet polytanol ali fostoksin, ki jih nastavlamo v rove. Lahko ga lovimo s posebnimi pastmi. Uporabna so tudi posebna stojala v obliki črke T, ki morajo biti višja od drevesnih krošenj. Na stojala se usedajo ptice ujede, ki prežijo na miši in voluharje. Voluharja uspešno preganjamo z izpušnimi plini avtomobilov, oz. motorjev. Pomagamo si lahko tudi tako, da v bližino dreves posadimo rastline, ki ga odganjajo (križnolisti mleček, črni ribez, sončnice itd.).

Najboljša metoda je, da pred sajenjem korenine obdamo s posebno žično mrežo iz pocinkane žice, ki ima 13 - 15 mm velike odprtine. Lahko uporabimo tudi mrežaste vreče iz PVC pletiva.

Čas sajenja

Sadno drevje sadimo v času mirovanja vegetacije (od konca oktobra do sredine aprila). Zemlja ne sme biti zmrznjena in premokra.

Jesensko sajenje ima prednost v tem, da korenine čez zimo ne mirujejo, marveč pod snegom celo nekoliko ras-

Priprava sadik za sajenje

Vedno sadimo le prvovrstne sadike. Pazimo, da se pri prevozu iz drevesnic ne poškodujejo, izsušijo ali zmrznejo. Pri nakladanju pazimo, da se potrga čim manj korenin.

Sadikam pred sajenjem porežemo vse poškodovane korenine. Če so korenine izsušene, jih za več ur namočimo v vodo.

Sadilno jama, kot smo že omenili, skoplujemo vsaj nekaj tednov pred sajenjem. Kol zabijemo v sredino sadilne jame tako, da bo sadika na severni strani. Le če prihajajo močni severni vetrovi, naj bo sadika na južni strani kola. Zemljo v jami toliko odgrnemo, da napravimo v sredini majhen stožec, ki omogoči, da so korenine razporejene poševno navzdol. Sadiko postavimo nekoliko poševno, 10 cm od kola. Korenine zasujemo z živico ali dobro vrtno zemljo. Lahko ji dodamo nekaj komposta ali druga organska gnojila (biopost, agrovit, bioped itd.). Ne smemo pa mešati nobenih mineralnih gnojil ali hlevskega gnoja. Če prideta hlevski gnoj ali mineralno gnojilo na korenine, povzročita hude ožige. Korenine lahko celo odmrejo in sadika propade. Na splošno velja pravilo, da sri sajenju sadnega drevja ne damo v sadilno jama preveč mineralnih gnojil. Če je v tleh preveč topnih soli, korenine slabše rastejo, listi večine sadnih dreves pa porjavijo. Med zasipanjem korenin moramo zemljo okoli sadike večkrat stlačiti, da preprečimo nastanek praznega prostora med korenino in zemljo. Ko smo na korenine nasuli 10 do 15 cm debelo plast živice in jo stlačili, damo okoli roba korenin hlevski gnoj. Na eno sadiko damo lopato dobro vležanega hlevskega gnoja, ki ga prekrijemo z mrtvico. Spomladi drevesa po sajenju zalijemo z mlačno vodo (10 do

20 litrov na drevo).

Posajeno drevo privežemo ob oporo, da nam veter ne razmaje korenin, ki potem lebdijo v praznem prostoru in se posušijo.

Sadne rastline sadimo tako globoko, kot so bile sajene v drevesnici. Cepljeno mesto mora gledati iz zemlje. Pri jablanah šibkih podlag mora gledati iz zemlje vsaj 5 - 10 cm.

Sadike moramo po sajenju obrezati. Jeseni sajene sadike obrežemo spomladi, spomladi sajene pa takoj po sajenju. Sadike brez predčasni poganjkov obrežemo tako, da najprej odmerimo previdno višino debla (npr: 70 cm), nato pa od te višine navzgor odštejemo še 3 - 5 brstov in odrežemo.

Pri koščičarjih je priporočljivo, da cepljeno mesto zamažemo s cepilno smolo. Sadikam, ki imajo več kot 30 cm dolge predčasne poganjke, odrežemo vrh približno 30 - 40 cm nad zadnjim predčasnim poganjkom (velja za vzojno obliko vreteno).

Zlasti jeseni sajenja drevesa moramo zaščititi pred divjadjo: s koruznico, gosto postavljenimi letvami, žičnatim pletivom, kartonom itd. Ni priporočljivo uporabljati PVC materialov, ker se zaradi sončne svetlobe pod folijo deblo

drevesa segreje, in rastlina prične predčasno rasti. Če drevo nima dovolj močne opore, ga teža snega, ki se nabere na njem in na zaščitnem materialu polomi in podre. Med vegetacijo večkrat obzira sadike srnjad. Divjad odganjamo z raznimi pripravki kot je aromit. Najbolj zanesljiva pa je 1,8 - 2 m visoka ograja.

Izbira sort

Pravilna izbira sort glede na naravne pogoje kot so podnebje, pedološka sestava tal, gibanje zračnih tokov itd pomeni za sadjarja že polovico uspeha. Seveda pa je pri tem pomembno tudi to, kaj želimo pridelati in za kakšne namene. Za ljubiteljsko sadjarjenje je priporočljiva taka izbira sort in vrst, da bo v sadovnjaku čez vse leto dovolj sadja.

V zadnjem času so razvili tehnologijo gojenja sadnih vrst na šipkih podlagah, kjer drevo že v drugem letu po sajenju zarodi. Drevesa ostanejo vse življenjsko obdobje nizka, dar olajša delo v sadovnjaku. Pri izbiri sort moramo tudi upoštevati odpornost proti boleznim in škodljivcem. (Varstvo sadnega drevja bo opisano v posebnem sestavku).

Sorte jablan	drevo	odpornost	podlage	plod
1. Intenzivne sorte				
Elstar	sr. bujno	občutlj. za skralup	M-9, M-26	kiselkast
Jonagold	sr. bujno	srednje občutlj.	M-27, M-9	sladko kisel
Zlati delišes	sr. bujno	srednje občutlj.	M-9, M-26	sladek
Gloster	bujno	občutlj. za skralup	M-27, M-9	sladko kisel
Idared	šibko	občutlj. za skralup	M-9, M-26	kiselkast
Lobo	sr. bujno	občutlj. za skralup	M-9, M-26	sladko kisel
Koksova	bujno	manj občutlj.	M-9, M-26	sladko kisel
Jonatan	šibko	občutlj. za plesen	M-9, M-26	kiselkasto sladek
Rdeči delišes	bujno	občutlj. za skralup	M-9, M-26	sladko kisel
Melrose	bujno	sr. občutlj.	M-9	sladko
Mutsu	zelo bujno	občutlj. za skralup	M-27, M-9	kiselkasto sladek
2. Odporne sorte				
Discovery	sr. bujno	zelo odporna	M-27, M-9	vinsko kiselkast
Prima	sr. bujno	odporna	M-9, M-26	kislo sladek
Lord Lambour.	sr. bujno	odporna	M-9, M-26	kiselkast
Rdeči boskop	zelo bujno	odporna	M-27, M-26	aromatičen
3. Starejše sorte				
Beličnik	šibko	odporna		kiselkast
Kanadka	bujno	odporna		kiselkast
Blleflur	sr. bujno	odporna		kisel, dišaven
Carjevič	šibka	odporna		kislosladek
Mošancelj	sr. bujno	odporna		vinsko
Ontario	sr. bujno	slabše odporna za bolezn		kisel
Bobovec	sr. bujno	sr. odporna		kisel

Sorte jablan so razvrščene po času dozorevanja - od najzgodnejših do poznih.

NAŠ KANDIDAT ZA DRŽAVNI SVET

Prof. dr Janko Sušnik s Prevalj

Rodil se je leta 1927 v zavedni slovenski družini, ki mu je že zgodaj privzgojila navezanost na dom, odnos do dela, ljubezen do soljudi. Zdravnik, znanstvenik, ume-tnik, publicist. Profesor na medicinski fakulteti v Ljubljani, predavatelj na filozofski fakulteti. Ustvarjalec, ki s svojim delom dokazuje, da se tudi s Koroške da prodreti v Ljubljano in v svet. Človek enkratne življenjske energije.

TRDNE KOROŠKE KORENINE IN ZNAČAJ TER IZPRIČANA USTVARJALNA MOČ SO ZAGOTOVILA, DA BO ZNAL ZASTOPATI VITALNE INTERESE KOROŠCEV V LJUBLJANI

Zato ga je Skupščina občine Ravne na Koroškem kandidirala za člana državnega sveta Republike Slovenije.

SOPS - Slovenska obrtno podjetniška stranka

Slovensko obrtno podjetniško stranko tvorimo obrtniki in podjetniki, ki s svojo zasebno iniciativo, ustvarjalnostjo in inovativnostjo predstavljamo enega najperspektivnejših delov slovenskega gospodarstva.

Želimo sooblikovati državo, ki bo garant svobodnega gospodarskega razvoja ob trdnem pravnem redu.

Podpiramo ideje o prestrukturiranju obstoječe slovenske industrije predvsem z vidika učinkovitosti in sprejemljivosti za okolje.

Potrebujemo skladnejšo socialno strukturo Slovenije ter gospodarsko politiko, ki ob sprejemljivih davkih in prispevkih, z olajšavami in spodbudami ter drugimi ukrepi, omogoči začetek novega inves-

tijskega cikla.

Nova vlaganja pomenijo večjo proizvodnjo, rast družbenega proizvoda, nova delovna mesta in boljši standard.

V času družbene lastnine smo bili obrtniki in pozneje privatni podjetniki edini pravi lastniki kapitala. Marsikaj smo se naučili, pridobili smo veliko izkušenj, lahko nam zaupate.

NAŠI KANDIDATI ZA DRŽAVNI ZBOR

Janez Praper, dipl. oec.
Mežica
zastopa področje Raven na Koroškem

Avgust Ternik
Slovenj Gradec
zastopa področje Slovenj Gradca

Janko Grubelnik, ing.
Ribnica na Pohorju
zastopa področje Radelj in Dravograda

ČRNA KRONIKA

Pazite na čevlje

Serijski manjši kraji in tatvine se še kar nadaljuje. Smo pa pri tem velikokrat tudi sami krivi, če nam kakšno stvar tako na hitro odnesejo kakšni tatinski prsti. Svoje stvari pogosto prav nastavljam. Lep primer za to so tudi hodniki v naših blokih. Pojdite lepo od nastropja do nastropja in zdelo se vam bo, kot da ste v kakšni dobro založeni trgovini s čevlji. Kaj podobnega bi doživeli tudi v redkokdaj zakljenjenih kolesarnicah, kjer lahko izbirate med najrazličnejšimi kolesi itd. Včasih smo na veliko govorili o samozaščitnem delovanju občanov, zdaj ko smo državljani, pa na to pozabljamo. Da vse to ni iz trte zvito, najbolje ilustrirajo podatki, da je tudi v minulih štirinajstih dnevih bilo ukradenih nekaj parov čevljev in več koles - največ seveda zdaj najbolj približljivih gorskih.

In še na eno značilnost bi v tej zvezi želel opozoriti. Vse več je primerov, ko v policijskih poročilih piše, da je bila kakšna stvar odtujena v tem in tem obdobju. Tako zasebniki, kot tudi v mnogih podjetjih ali ustanovah, kar lep čas ne opazijo, da je izginila kakšna stvar. To pa seveda zelo otežkoča delo policije. Razmislite tudi o tem! Zdaj pa podrobnosti.

Kazniva dejanja

Neznani storilec (saj veste NN) je v dneh med 10.10 in 6.11. v Hudem kotu v občini Radlje ob Dravi vlomil v vikend D.P. iz Maribora. Kaže, da ni odnesel ničesar. Možna razlaga tega dejanja je, da je nek mimoidoči slišal, da se bliža "huda ura" in si je poiskal najbližje zatočišče. Možno je tudi, da je vikend kot nekajdnevni "kujavček" izkoristil kak od "žene izgnani" Gorenjec, konec koncev pa je lahko tudi kdo v Hudem kotu iskal hudi kot in ga je kanil najti v vikendu.

NN je med 3. in 5.11. razbil šipo na stavbi Ribiškega društva Slovenj Gradec in povzročil za 15.000 SIT škode. Obstaja verjetnost, da je bila šipa* razbita z

notranje strani. Kakšen razgret ribič je preveč nazorno pokazal, kako "veelikoooo" ribo je ujel in pri tem krepko razširil roke. Vse je možno, bi dejal Švejk.

Ostajamo pri neznanih storilcih. Takšen nočni tič je v noči na 5.11. skozi kletno okno vlomil v Študijsko knjižnico na Ravnah. Vse kaže, da ne gre za kakšnega "zvestega bralca" iz meseca knjige, marveč za nekoga, ki je mislil, da "kjer je pamet, je tudi denar!" A se je uštel. Pozabil je, da je naša kultura (finančno) še naprej bosa. Iz priročne blagajne je lahko odnesel le dobrih 2000 tolarjev. Bojda pa je nekaj sledov za njim ostalo med erotičnimi knjigami. Ja, ja! Noč ima svojo moč.

Nekdo je 4.11. v Dovžah prebodel zadnji gumi znamke Tigar na osebnem avtomobilu Fiat 126 P. Bojda so storilcu že na sledi. Iščejo ga med nedeljskimi lovci. Eden med njimi naj bi se nedavno tega namreč v gostilni tega kraja hvalil, da bo kmalu med svoje trofeje vključil tudi kakšnega tigra.

Obstajajo tudi kazniva dejanja lažnega prikazovanja dejstev. Tako je neznani storilec s takšnim dejanjem prepričal lastnico cvetličarne Marjetica, da mu je brez plačila izročila štiri plastična drevesa bonsai. Kot kaže, NN še vedno nekje "nabira marjetice", saj ga z denarjem - 15.000 SIT še ni bilo nazaj. Lastnici Marjetice predlagam, da se namesto z bonsaji prične ukvarjati s karatejem ali kakšno drugo vzhodnjaško borilno veščino.

Med 27. in 30. oktobrom je nekdo iz ravenske železarne odnesel telefonski aparat. Možno je, da si ga je samo sposodil. Stanje v tem podjetju se namreč spreminja tako hitro, da je storilec pač želel ohraniti čim bolj "vročo linijo" in biti o vsem na tekočem.

Med hišno preiskavo so dne 3.11. policaji pri gospodični J.S. našli vojaški nož s 40 cm dolgim (pacek kdor grešno misli! - op. pisca) rezilom. Nož so zasegli, gospodična pa si bo za obrambo "svoje

nedolžnosti" zdaj morala omisliti kaj drugega.

Kratko policijsko poročilo: B.S. je utemeljeno osumljen, da je A.P. dne 26.10. odtujil žepno uro Jupiter. B.S. se bojda izgovarja, da ura s takšnim imenom nikakor ne sodi v žep, marveč na nebo, med nebesne planete, kamor jo je lastnoročno nameraval pripeti. Žal, za zdaj tja redne raketne linije še ni in je uro pač shranil. Odprto ostaja, če bodo B.S., ker je ukradel žepno uro, zdaj imeli za žeparja.

Podjetju Sonček je NN povzročil za 21.000 SIT škode. Odnesel jim je namreč 4 stole. Odkrili ga bodo ob sončnem vremenu, če ne bo dovolj zvit in jih bo raje uporabljal ob polni luni.

Bodite pozorni, če vam bo kdo v prihodnjih dneh ponudil jajčka na pravi svinjski masti. NN je namreč I.S. v času, ko je telefoniral iz telefonske govorilnice, odnesel lonec s 30 kilogrami svinjske masti. Bojda je telefonski pogovor "teklen kot po maslu (beri: masti)". Zdaj mora I.S. ponovno v govorilnico: poklicati mora mesarja, da bodo še enkrat klali.

Dne 28.10. je NN iz Biljardnice Lečnik na Ravnah odtujil 11 krogel za bilijard. Škode je za 7.500 SIT. Kraji se v bodoče pri Lečniku lahko izognejo tako, da krogle pritrldijo na mizo. Nova igra se bo potem lahko imenovala "fiksni bilijard", igrala pa bi se s palico in kreda - dokler slednje ne bodo ukradli.

Kaznivo dejanje krive ovadbe je storil B.M., ki je na policijski postaji v Dravogradu prijavil, da je "z njim fizično obračunala" natakarka v bistroju Venera. Kot se je pokazalo, to ni bilo res, B.M. pa mora zdaj odkriti katera "Venera" je z njim v resnici fizično obračunala.

NN je med 23. in 26.11. iz modelne mizarne v ravnski železarni odnesel primež. Bojda bo tudi sam kmalu "v primežu", saj so mu že na sledi.

TRGOVINA LES

TRGOVINA

**VSE ZA V LES DOBITE V
TRGOVINI LES**

PRODAJAMO VRHUNSKO PROFESIONALNO
GOZDARSKO OPREMO IN ORODJE PO
KONKURENČNIH CENAH.

NUDIMO TUDI KURIVO PO NAJNIŽJIH CENAH
(LIGNIT 5.600,00 SIT / TONA)

POKLIČITE ALI OBIŠČITE NAS!

*Koroška cesta 68, Radlje ob Dravi,
telefon: 0602 / 71 421, fax.: 0602 / 71 239
Naš delovni čas je vsak delovni dan od 06.00 do 15.00*

Mercator - Trgoavto

CANKARJEVA 21, SLOVENJ GRADEC
TEL.: 0602 / 42-903, 42-904

**NUDIMO VAM KVALITETNO TER CENOVNO
KONKURENČNO BLAGO IZ PROGRAMOV:**

VSE REZERVNE DELE IZDOBAVIMO V NAJKRAJŠEM ROKU PO ZELO
KONKURENČNIH CENAH.

- ANTIFRIZ
- KOLESA ROG ŽE OD 21.593 SIT
- MOTORNA KOLESA ŽE OD 49.558 DALJE
- MOTORNE ŽAGE TOMOS-HUSQUARNA OD 36.874 DALJE
- AVTOPRIKOLICE IMV POCINKANE OD 34.575 DALJE
- ČRPALKE, ŠKROPILNICE
- NOVI KREDITNI POGOJI ZA TOMOS KOLESA:
1 + 3 ČEKI (BREZ OBRESTI):

- A 3 NS PO CENI 49.588,00 SIT

- A 35 S PO CENI 55.065,00 SIT

**AKCIJSKA PRODAJA PREVLEK IN TEPIHOV ZA VSE
VRSTE VOZIL Z 20% POPUSTOM:**

- TEPIH ŽE ZA 1.440,00 SIT

- PREVLEKE ŽE ZA 3.360,00 SIT

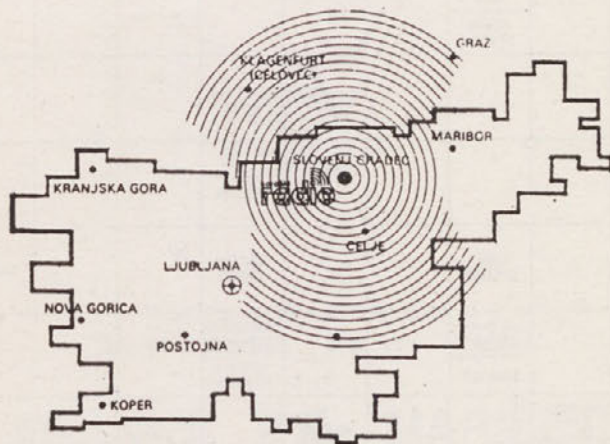
AKCIJA TRAJA SAMO DO 30.11.1992

NA ZALOGI IMAMO TUDI GUME PO UGODNIH CENAH!

PONUJAMO VAM OBŠIREN

PROGRAM KMETIJSKE MEHANIZACIJE.

DELOVNI ČAS: od 02.10.92 od 7^h do 18^h sobota od 8^h do 12^h

koroški
radio
slovenj gradec

UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

NOVA OPREMA

VAM V MESECU NOVEMBRU NUDI
NAJNIŽJE MOŽNE CENE SEDEŽNIH
GARNITUR, VZMETNIC IN LEŽIŠČ

Informacije:

Nova Oprema, Slovenj Gradec,

Stari trg 304,

tel.: 0602 44-185, 41-144

MALI OGLASI

Iščem garsonjero na Ravnah ali okolici
Tel.: 0602 55-426 po 17 uri.

Prodajam smučarske čevlje št. 33 in otroške drsalke št. 31. Prav tako prodajam smuči (120 cm). Vse po ugodni ceni.
Tel.: 0602 23-685.

ODPRTI TELEFON ZA OTROKE IN ODRASLE V STISKI

(0602) 23-399, 23-004
SREDA: 17. - 19.
PON. - PETEK: 12. - 13.
POD ŠIFRO PRIJATELJ

KRIŽANKA

MEX

Turistično gostinsko podjetje

KOŠENJAK

Dravograd

vam priporočam obisk SALONA GALANTERIJE ZA INTIMNO NEGO - SEX SHOPA v objektu hotel Košenjak. Izbirate lahko med izjemno pestro ponudbo za vaše dobro počutje (različnimi intimnimi pripomočki, izbranim erotičnim perilom, kozmetiko, revijami in kasetami, zanimivimi spominki in še marsičem drugim, ...)

Pričakujemo vas vsak dan, razen nedelj, od 14³⁰ do 21³⁰ ure.

Naročilnica

Naročilnico pošljite na naslov:
Uredništvo Prepiha,
62390 Ravne na Koroškem,
Čečovje 5.

Naročnino bomo obračunavali tri mesečno vnaprej.

Naročam časopis PREPIH

Ime in priimek _____

Kraj in poštna št. _____

Naslov _____

Podpis _____

Naročilnica velja do preklica.

PREPIH	UPORNIK, PREKOCUH	NADLEŽNE ZUŽELKE	NAČIN, SLOG, VRSTA	AM. FIZIK NOBELOVEC LOUIS	LUKA NA S NORVEŠKE		ODGOVOR ODPOB, PROTILUČNEK	ZDRAVILNA TRAVNIŠKA RASTLINA	STANE NOVAK	SPREJEMNIK PRENOSA SLIKE	ŽENSKO IME FRANČISKA	PALICA PRI ORANJU
PREBIVALEC KOROŠKE DOLINE						IME SOCIOLOGA MOČNIKA						
OBREŽJE						HEMINGWAY						
ŽENSKO IME						BOJAN STUPIČA						
									GLAZURA, LESK			
									PRVA ŽENSKA			
VZDEVEK LADJARJA ONASSISA			RIBIČ IVAN			CIRIL KOSMAČ			OSEBNI ZAIMEK			RATAR
			BARVA KART									
SKUPNOST POKOJNINSKO BRVAL ZAVAROV.	ŠOP POŽETEGA ŽITA	ŽVILSKI POKUČ	GRŠKA CRKA			OSLOVSKI GLAS			MEDN. ORG. ZA BEGUN			
						BOHORČ			MESTO V VZ ALŽIRU			
SESTAVIL: F. NOVAK	TEKMOVALNA STEZA	HOTEL V RADENCIH	ANDREJ BRVAR		ANDREJ JEMEC				RAZLOG, DEJSTVO			
					100M ²							
VODJA, UPRAVITELJ					MESTO V VOJVODINI				JELKA			
					ZAREBERNICA				M. UKRIV. HRBTENICA			
REDKO MOSKO IME			ORGAN VIDA	OŽNA NA MALAKI			DELAVEN CLOVEK					
				RONALD			PREBIVALEC BEOČJE					
RASA PLEMÉ		TROS			SL. LIT. ZGODOV.					STANE UREK	EVA RAS	A OZNAKA KARLOVCA
		PRIMOŽ KOZAK			KAJETAN KOVIČ							
DRŽAVA OB NILU			PLUTA						VIŠEČI PREDMET			
ZADNIJ, ANUS			KRAJ NA KOČEVSKEM						NARAVA, LASTNOST, ZNAČAJ			

PROIZVODNO IN TRGOVSKO PODJETJE PREVALJE
TRGOVINA Z GRADBENIM MATERIALOM
NA FARI, PREVALJE TEL.: (0602) 33-001, 33-002
ŽIRO RAČUN SDK RAVNE: 51830-601-20171
d.o.o. ZASEBNO DRUŽINSKO PODJETJE BERLOŽNIK

POZDRAVLJENI!

GRADITE ALI ADAPTIRATE VAŠO HIŠO ALI STANOVANJE?
PRIDITE V NAŠO TRGOVINO Z GRADBENIM MATERIALOM NA
FARI PRI CERKVI NA PREVALJAH IN SE PREPRAČAJTE O
VELIKI PONUDBI IN NIZKIH CENAH.
OKNA "IZOLIR" IN POLKNA; FURNIRANA VRATA "SUMO" V
RAZLIČNIH IZVEDBAH IN FURNIRJIH; VHODNA VRATA

SPECIALNA PONUDBA!

PARKET - KLASIČNI IN LAMELNI HRAST, BUKEV, JESEN;
SCHIEDEL DIMNIKI; KLINKER PLOŠČICE;
IZOLACIJE - STEKLENA VOLNA; ALU PLOČEVINA;
VODOVODNI IN TOPLOVODNI INSTALACIJSKI MATERIAL;
MARMORNE OKENSKE POLICE;
NA KRATKO:

PRI NAS DOBITE VSE ZA VAŠO HIŠO

ZA GOTOVINSKO PLAČILO 10 % POPUSTA; JEMLJEMO BONE
ZR; MOŽNOST OBROČNEGA ODPLACEVANJA (3 ČEKI)

POKLIČITE NAS:
(0602) 33-001 ALI 33-002

**VAŠA TRGOVINA JE TRGOVINA Z
GRADBENIM MATERIALOM
"MEŽA" D.O.O. PREVALJE**

SLOVENJ GRADEC

VAS VABI, DA OBIŠČETE

- blagovnico v Mislinji, kjer se lahko po opravljenem nakupu ob bogato založenih policah, tudi izdatno in poceni okrepcate
- gradbeni servis Slovenj Gradec s popolno ponudbo vsega gradbenega materiala po najugodnejših cenah.
- tekstilne trgovine: Elegance, Vesna, Ciciban in Konfekcijski čevlji, kjer so odlično založeni z vsemi artikli za prihajajočo zimo.

Pridite, pričakujejo vas!

ZILA DANES - ZA VAŠ BOLJŠI JUTRI!

61000 Ljubljana, Titova 40
Tel.: 061 / 112 112 Fax: 061 / 314 535

ABANKA P.E. MARIBOR

AGENCIJA SLOVENJ GRADEC
Šolska 5 tel.: 0602 / 42 116, 42 117 fax: 0602 / 41 012

AGENCIJA PREVALJE
Trg 12 tel.: 0602 / 33 571, 33 572 fax: 0602 / 33 573

**BANKA PRIJAZNIH
IN PODJETNIH LJUDI**

gorenjepoint

od tod do poslovnosti

DRUŽINA OSEBNIH RAČUNALNIKOV DIALOG
286, 386 SX, 386, 486, NOTEBOOK

KRONOS - UVELJAVLJEN SISTEM ZA BELEŽENJE
DELOVNEGA ČASA Z MAGNETNO KARTICO
v sodelovanju z Inštitutom Jožef štefan

TELESTIK - SISTEM ZA OBVEŠČANJE IN INFORMIRANJE
v lokalnih TV razdelilnih sistemih

Aplikativna programska oprema za MS DOS, UNIX/XENIX

Računalniške mreže
(Authorised Reseller)

Tiskalniki

Laserski
tiskalniki

Podjetje za informacijske tehnologije d.o.o.
Velenje, Žarova 19, tel.: 063 / 854 741,
0603 / 856 812, fax: 063 / 853 944

Racionalles

d.o.o. SLOVENJ GRADEC

VEDNO NAJCENEJE

- OKNA - POLKNA - ROLETE
- VRATA FURNIRANA
- GARAŽNA IN VHODNA VRATA
- FURNIRANE STENSKÉ OBLOGE
- PARKETI VSEH VRST
- LADIJSKI POD IN MASIVNE OBLOGE
- OSTREŠJA VSEH VRST
- TEGOLA »CANADESE« IN »BRAMAC«
- VSE VRSTE REZANEGA LESA

**ZA
GRADITELJE**

ČE SE DOBRO KUPI, JE ŽIVLJENJE LEPŠE!

KLIČITE-PRIDITE-ODPELJITE

INFORMACIJE: TEL. 0602 41-160, 41-941, FAX 41-063

**ZA
GRADITELJE**

KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST

Zavarovalnica Triglav

POSLOVNA ENOTA
KOROŠKA

Slovenj Gradec
Vorančev trg 2
Tel.: (0602) 41-842,
41-843

PREDSTAVNIŠTVI:

Ravne na Kor.: 23-759
Radlje ob Dravi: 73-025

nama

KONFEKCIJA:

ŽENSKA - MOŠKA - OTROŠKA - BOGAT PROGRAM
z navdihom MODE ZIMA92/93

- do 20% popusta pri plačilu z gotovino za nekatere proizvode
- prodaja na čeke
- prodaja na kredit

PESTRA IZBIRA METRSKEGA BLAGA, ZAVES

VSEH VRST ter raznih prtov na tekstilni etaži

VELEBLAGOVNICE in v OSTANKIH na Glavnem trgu.

SOLAN POHIŠTVA na Glavnem trgu PRESENEČA:

- ugodne cene, prodaja na 3 čeke in kredit
- popusti do 40%
- dostava na dom in montaža regalov po dogovoru

Vtem mesecu še posedno bogata izbira:

- svetil 30%ceneje
- vseh vrst karnis do 20% ceneje
- ogledala, klubske mizice 15 - 20% ceneje
- program MEBLO 10 - 15% ceneje
- vsi izdelki NOVE OPREME (samo ta mesec) 15 - 20% ceneje
- na zalogi ponovno vse vrste talnih oblog, tudi pluta, tekoči predpražniki,
- bogata izbira kož in vseh vrst tepihov.

ŽIV - ŽAV na Glavnem trgu:

igrače za vse starosti in tekstil do 10. leta starosti

ŽIVILA: prodaja na 2 čeka

NAMINA KOŠARICA ŽIVIL ponovno preseneča z ugodnimi cenami.

" KDOR IŠČE, TA NAJDE

V NAMI "

PREPIH

Od javnosti odvisen časopis.

Izdaja ČZP VORANC d.o.o. Ravne na Koroškem. Direktor Niko R. Kolar

Glavni in odgovorni urednik Vojko Močnik. Računalniško oblikovanje Toni Pogorevčnik.

Naslov uredništva: Ravne na Koroškem, Čečovje 5, tel.: (0602) 22-999.

Tiska: Koroška tiskarna Slovenj Gradec

Na osnovi mnenja Republiškega sekretariata za informiranje št. 23/105-92 šteje časopis med proizvode iz 13. točke tarifne številke 3, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5%. Nenaročenih tekstov in fotografij ne vračamo.